

Τ.Ε.Ι. ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ
ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΓΕΩΠΟΝΙΑΣ ΚΑΙ
ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΤΕΧΝΟΛΟΓΩΝ ΓΕΩΠΟΝΩΝ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΜΕΛΕΤΗ
«ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ ΜΠΑΛΚΟΝΙΟΥ Ή ΒΕΡΑΝΤΑΣ»

ΣΠΟΥΔΑΣΤΡΙΑ: ΚΩΝΣΤΑΝΤΕΛΟΥ ΒΙΚΤΩΡΙΑ, ΑΜ: 2005088

ΚΑΛΑΜΑΤΑ 2016

Τ.Ε.Ι. ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ
ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΓΕΩΠΟΝΙΑΣ ΚΑΙ
ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΤΕΧΝΟΛΟΓΩΝ ΓΕΩΠΟΝΩΝ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΜΕΛΕΤΗ
«ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ ΜΠΑΛΚΟΝΙΟΥ Ή ΒΕΡΑΝΤΑΣ»

ΣΠΟΥΔΑΣΤΡΙΑ: ΚΩΝΣΤΑΝΤΕΛΟΥ ΒΙΚΤΩΡΙΑ, ΑΜ: 2005088
ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: ΚΑΡΤΣΩΝΑΣ ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ

ΚΑΛΑΜΑΤΑ 2016

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θεωρώ υποχρέωσή μου να ευχαριστήσω θερμά τον επιβλέποντα καθηγητή μου **κ. *Επαμεινώνδα Κάρτσωνα*** για την υπομονή και την πολύτιμη υποστήριξη και καθοδήγησή του.

Επιπρόσθετα, οφείλω να αφιερώσω την πτυχιακή μου εργασία στην οικογένεια μου, που μου συμπαραστάθηκε σε όλα τα χρόνια της φοίτησής μου στο Τ.Ε.Ι. Πελοποννήσου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ	3
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.....	4
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	8
ΠΡΟΛΟΓΟΣ	9
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 ^ο	10
ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ	10
1.1 Γενικά.....	10
1.2 Βασικές αρχές	11
1.3 Κριτήρια επιλογής υλικών που θα χρησιμοποιηθούν στη διακόσμηση του χώρου	14
1.3.1 Φυτικό υλικό.....	14
1.3.2 Έπιπλα, κατασκευές και διακοσμητικά είδη.....	16
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 ^ο	19
ΤΟ ΦΥΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ	19
2.1 Αρωματικά φυτά και Βότανα.....	19
2.1.1 Βασιλικός (Ocimum basilicum).....	19
2.1.2 Δυόσμος (Menta viridis).....	20
2.1.3 Θυμάρι (Thymus vulgaris).....	21
2.1.4 Ρίγανη (Origanum vulgare).....	22
2.1.5 Μαντζουράνα (Origanum majorana)	23

2.1.6 Δεντρολίβανο (<i>Rosmarinus officinalis</i>)	23
2.1.7 Χαμομήλι (<i>Matricaria chamomilla</i> L)	24
2.1.8 Φασκόμηλο (<i>Salvia officinalis</i>)	25
2.2 Καλλωπιστικά	26
2.2.1 Καμπανούλα (<i>Campanula versicolor</i>).....	27
2.2.2 Χρυσάνθεμο (<i>Chrysanthemum</i> sp.)	27
2.2.3 Γεράνι – Πελαγόρνιο (<i>Pelargonium zonale</i>).....	28
2.2.4 Ίριδα η γερμανική (<i>Iris germanica</i>)	29
2.2.5 Βιολέτες (<i>Mathiola incana</i>).....	30
2.2.6 Ζίννιες (<i>Zinnia elegans</i>)	31
2.2.7 Πανσέδες (<i>Viola</i> sp.).....	31
2.2.8 Πετούνιες (<i>Petunia hybrida</i>)	32
2.2.9 Φίκος (<i>Ficus</i> sp.)	33
2.2.10 Πεύκο νάνο (<i>Pinus mugo</i>).....	34
2.2.11 Ιβίσκος σινικός (<i>Hibiscus sinensis</i>)	34
2.2.12 Λαντάνα νάνα (<i>Lantan camara</i>)	35
2.2.13 Πασχαλιά (<i>Syringa vulgaris</i>)	36
2.2.14 Καλλιστήμων (<i>Callistemon sinensis</i>)	37
2.2.15 Αμπέλια (<i>Abelia grandiflora</i>).....	37
2.2.16 Άγρια Τριανταφυλλιά (<i>Rosa canina</i>)	38
2.2.17 Αγριμόνιο (<i>Agrimonia eupatoria</i>).....	39
2.2.18 Ανυπόμονα (<i>Impatiens glandulifera</i>)	40
2.2.19 Βερβένα η φαρμακευτική (<i>Verbena officinalis</i>).....	40
2.2.20 Γεντιανή (<i>Gentiana amarella</i>)	41
2.2.21 Ηλιάνθεμο (<i>Helianthemum nummularium</i>)	42
2.2.22 Κενταύριο ή ερυθραία (<i>Centaurium erythraea</i>)	42
2.2.23 Κερατόστιγμα (<i>Ceratostigma willmottianum</i>).....	43

2.3 Δέντρα.....	44
2.3.1 Δαμασκηλιά (Prunus cerasifera).....	44
2.3.2 Ελιά (Olea europaea)	45
2.4 Αναρριχώμενα καλλωπιστικά.....	46
2.4.1 Αγιόκλημα (Lonicera caprifolium).....	46
2.4.2 Βουκαμβίλια (Bougainvillea glabra)	47
2.4.3 Περικοκλάδα (Calystegia sepium).....	48
2.4.4 Κληματίδα (Clematis vitalba).....	48
2.4.5 Ρυγχόσπερμο (Rhynchospermum jasminoides).....	49
2.4.6 Μίμουλους (Mimulus guttatus)	50
2.4.7 Βιγόνια (Bignonia unguis cati).....	51
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 ^ο	52
ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΑ ΕΙΔΗ	52
3.1 Επιλογή επίπλων	52
3.2 Επιλογή φυτοδοχείων	55
3.3 Πέργκολες-Κιόσκια	57
3.4 Νερό-Πέτρες-Βότσαλα	58
3.5 Φωτισμός	59
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 ^ο	61
ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗΣ ΜΠΑΛΚΟΝΙΟΥ Ή ΒΕΡΑΝΤΑΣ.....	61
4.1 Γενικά.....	61
4.2 Προτάσεις για μικρά μπαλκόνια	62
4.3 Προτάσεις για μεγάλα μπαλκόνια.....	64
4.4 Προτάσεις για βεράντες	67

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	71
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	73

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στα διαμερίσματα της πόλης, το μπαλκόνι μπορεί να είναι το μόνο εξωτερικό μέρος όπου μπορούμε να απολαύσουμε λίγο καθαρό αέρα. Ακόμα κι αν πάντα ονειρευόμασταν ένα μεγάλο εξωτερικό κήπο, όπου θα μπορούσαμε να απολαύσουμε τις όμορφες ανοιξιάτικες ημέρες και το καλοκαίρι σε μια αναζωογονητική ατμόσφαιρα. Το όνειρο αυτό μπορεί να πραγματοποιηθεί, ακόμη και το μικρότερο μπαλκόνι είναι σε θέση να μετατραπεί σε μια μικρή έκδοση ενός πολύ όμορφου και ευχάριστου κήπου. Όλα εξαρτώνται από τη διακόσμηση. Η διακόσμηση αποτελεί το κλειδί για να μπορέσουμε να μετατρέψουμε ένα μικρό μπαλκόνι σε ένα ωραίο χώρο χαλάρωσης.

Βασική προϋπόθεση είναι η όρεξη και η υπομονή για την δημιουργία ενός άψογου τελικού αποτελέσματος, σύμφωνα με τις επιθυμίες μας και φυσικά τις οικονομικές μας δυνατότητες. Τα διακοσμητικά στοιχεία φαίνεται να έχουν μεγάλη ποικιλία όσον αφορά το υλικό κατασκευής, τα χρώματα και τα σχήματα, όμως όλα μπορούν να συνδυαστούν μεταξύ τους και να αναδείξουν τον χώρο μας όπως εμείς επιθυμούμε.

Σκοπός της διακόσμησης του μπαλκονιού ή της βεράντας μας είναι να δημιουργήσουμε έναν προσωπικό χώρο στον οποίο θα μπορούμε να χαλαρώσουμε οι ίδιοι και οι επισκέπτες μας, να είναι άνετος και λειτουργικός. Επιπλέον για όσους το επιθυμούν η χρήση πολλών και διαφορετικών φυτών θα αναδείξει την ομορφιά του τοπίου και θα μας φέρει πιο κοντά σε αρώματα που στην πόλη έχουμε χάσει τελείως.

Η διακόσμηση ακόμη και των πιο μικρών χώρων ενισχύει την δημιουργικότητα και την τεχνοτροπία. Ακόμη και το πιο μικρό μπαλκόνι έχει τις δυνατότητες να μετατραπεί σε ένα παράδεισο άνεσης και χαλάρωσης αρκεί να ενσωματωθεί σε αυτό και το προσωπικό στυλ του κάθε ιδιοκτήτη.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Σε μια χώρα με σταθερή ηλιοφάνεια πολλούς μήνες το χρόνο σαν την δική μας, το μπαλκόνι μπορεί να λειτουργήσει σαν προέκταση του σπιτιού, ένας υπαίθριος χώρος ευχάριστος και φιλόξενος για εμάς και τους καλεσμένους μας. Σκοπός της συγκεκριμένης πτυχιακής εργασίας είναι να δώσουμε ιδέες για την διακόσμηση του μπαλκονιού ή της βεράντας.

Για τον σκοπό αυτό η πτυχιακή χωρίστηκε σε τέσσερα κεφάλαια. Στο πρώτο κεφάλαιο γίνεται μια εισαγωγή στην αρχιτεκτονική εξωτερικών χώρων, με έμφαση στις βασικές αρχές σχεδίασης και των κριτηρίων επιλογής των υλικών διακόσμησης. Στο δεύτερο κεφάλαιο αναφέρεται το φυτικό υλικό που πρέπει να χρησιμοποιηθεί και περιλαμβάνει αρωματικά φυτά και βότανα, καλλωπιστικά φυτά και καλλωπιστικά αναρριχόμενα φυτά. Στο τρίτο κεφάλαιο γίνεται λεπτομερής αναφορά όλων των υπολοίπων διακοσμητικών στοιχείων εκτός του φυτικού υλικού και αυτό περιλαμβάνει τα έπιπλα, τις φυτοδοχεία, τις πέργκολες και άλλα. Τέλος, στο τελευταίο κεφάλαιο δίνονται προτάσεις διαφορετικού ύφους για την διακόσμηση μικρού αλλά και μεγάλου μπαλκονιού και την διακόσμηση βεράντας. Κλείνοντας αναλύονται τα συμπεράσματα που εξήχθησαν ολοκληρώνοντας την πτυχιακή μου εργασία.

Πρέπει να επισημάνω πως η βιβλιογραφία που χρησιμοποιήθηκε για το δεύτερο κεφάλαιο όπου αναφέρονται λεπτομέρειες για τα φυτά, ήταν από το διαδίκτυο και συγκεκριμένα από τους ιστότοπους, το www.valentine.gr όπου τα άρθρα υπογράφει η κα Μαίρη Υφαντή και από το www.fytognoseis.blogspot.gr.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ

1.1 Γενικά

Η αρχιτεκτονική εξωτερικών χώρων, όπως είναι το μπαλκόνι του σπιτιού μας ή ο εξώστης ή ένα αίθριο, έχει τις ίδιες βάσεις και αρχές με την αρχιτεκτονική τοπίου. Με το όρο αυτό περιγράφεται η επιστήμη και η τέχνη του σχεδιασμού του εξωτερικού χώρου με τα αντικείμενα που βρίσκονται σε αυτόν και έχει σαν βασική προϋπόθεση τη δημιουργία και τη διατήρηση της αισθητικής στον άμεσο περιβάλλοντα ανοιχτό χώρο της ανθρώπινης κατοικίας. Έχει ως στόχο την ανάπτυξη αισθημάτων άνεσης, ευκολίας και υγείας στα άτομα που το περιβάλλουν, στα οποία σπάνια προσφέρεται διέξοδος στη φύση και χρειάζονται επείγοντως ανανέωση και ηρεμία μέσα στις καθημερινές τους ασχολίες.

Ο γιγαντισμός των πόλεων, η αυξημένη ρύπανση του περιβάλλοντος, η ηχορύπανση και γενικά οι συνθήκες διαβίωσης και συμβίωσης του σημερινού ανθρώπου έκαναν τους αρχιτέκτονες να φέρουν την φύση στις πόλεις, έχοντας ως στόχο τον εξωραϊσμό του περιβάλλοντος της πόλης και την βελτίωση της ποιότητας ζωής.

Έτσι, η διακόσμηση ενός μπαλκονιού ή ενός εξώστη πρέπει να γίνει με τέτοιο τρόπο ώστε αυτό να είναι χρήσιμο και λειτουργικό αλλά και να προσφέρει στον ιδιοκτήτη ψυχική και σωματική υγεία. Η διακόσμηση ενός χώρου εξαρτάται από πολλούς παράγοντες όπως είναι η έκταση, το κλίμα και η λειτουργικότητα,

λαμβάνοντας υπόψη τις οικονομικές δυνατότητες και τις προσωπικές επιθυμίες του ιδιοκτήτη.

Κάθε χώρος ανεξάρτητα από την έκταση που καταλαμβάνει μπορεί να σχεδιαστεί και να διακοσμηθεί με τέτοιο τρόπο ώστε να εξυπηρετεί την ευκολία και την άνεση του εκάστοτε ιδιοκτήτη. Έτσι, λοιπόν, ένα μικρό μπαλκόνι μπορεί να έχει τις ίδιες δυνατότητες με ένα μεγαλύτερο μπαλκόνι ή και ακόμη με έναν εξώστη ή ένα αίθριο (Brookes, 1994α).

1.2 Βασικές αρχές

Οι βασικές αρχές για την διακόσμηση εξωτερικών χώρων περιλαμβάνουν τον ρυθμό σχεδίασης, το ύφος της διακόσμησης το οποίο εξαρτάται από τις επιθυμίες του ιδιοκτήτη και συγκεκριμένα περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά που πρέπει να ληφθούν υπόψη, όπως είναι η θερμοκρασία, η υγρασία, η ηλιοφάνεια και ο άνεμος για την σωστή επιλογή τόσο του φυτικού υλικού όσο και των κατασκευών και διακοσμητικών που θα χρησιμοποιηθούν στη διακόσμηση του χώρου.

- **Ρυθμοί σχεδίασης.** Οι ρυθμοί σχεδίασης χωρίζονται σε τέσσερις κατηγορίες: α) κανονικός ή συμμετρικός, ο οποίος βασίζεται στην γεωμετρική σύνθεση των αντικειμένων που θα χρησιμοποιηθούν, β) ακανόνιστος ή ασύμμετρος, γ) μεικτός, ο οποίος αποτελεί συνδυασμό του κανονικού και ακανόνιστου ρυθμού και δ) μοντέρνος, ο οποίος ξεπερνά την αρχική του μορφή ως στατικό διακοσμητικό στοιχείο και προσαρμόζεται στις τάσεις της εποχής του.

- **Ύφος της διακόσμησης.** Το ύφος της διακόσμησης, όπως αναφέραμε παραπάνω, εξαρτάται από τις προτιμήσεις και τις ανάγκες του ιδιοκτήτη. Το ύφος ενός χώρου μπορεί να αλλάξει τελείως ανάλογα με τις επιλογές στο φυτικό υλικό αλλά κυρίως με τις επιλογές των κατασκευών και των αντικειμένων διακόσμησης που θα χρησιμοποιηθούν, όπως είναι τα έπιπλα και οι φυτοδοχεία. Το ύφος της διακόσμησης μπορεί να είναι:

❖ Εποχιακό, όπου χρησιμοποιούνται φυτά με διάφορα χρώματα και διακοσμητικά είδη ανάλογα με την κάθε εποχή.

❖ Ρομαντικό, με χαρακτηριστική την ρομαντική, χωρίς άγχος, διάθεση που πρέπει να προσδίδει η διακόσμηση στον ιδιοκτήτη. Για αυτό το ύφος επιλέγονται συνήθως έπιπλα παλαιάς αρχιτεκτονικής και λουλούδια σε ροζ, μωβ και λευκές αποχρώσεις (εικόνα 1.1).

❖ Μυστηριώδες, με στόχο την ηρεμία, τη χαλάρωση και τη περισυλλογή του ιδιοκτήτη κατά την παραμονή του στο χώρο.

❖ Μινιμαλιστικό, που χαρακτηρίζεται από απλότητα και λιτότητα των στοιχείων μέσα στο χώρο. Τα στοιχεία τοποθετούνται με τέτοιο τρόπο ώστε να αντανακλώνται τα χρώματα και οι γραμμές τους χωρίς να δημιουργείται σύγχυση αυτών. Σε έναν τέτοιο χώρο πρέπει να αποφεύγεται η υπερβολή και η πολυχρωμία (Τσαλικίδης, 2008).

Εικόνα 1.1: Διακόσμηση μικρού μπαλκονιού σε ρομαντικό ύφος (πηγή: <http://www.texnotropieskaidiakosmisi.com>).

❖ Εξοχικό, σε αυτό το ύφος χρησιμοποιούνται κυρίως ξύλινα έπιπλα ή κατασκευασμένα από μπαμπού σε συνδυασμό με αρωματικά βότανα και αγριολούλουδα, δίνοντας έτσι την εικόνα του απεριποίητου με ένα θαυμαστό μωσαϊκό χρωμάτων.

❖ Μοντέρνο, χαρακτηρίζεται από την απλότητα των γραμμών και μια γλυπτική σχεδόν αίσθηση του χώρου. Τα χρώματα είναι φωτεινά και καθαρά και κάνουν έντονες αντιθέσεις. Για την διακόσμηση του χώρου χρησιμοποιούνται φυτά με αρχιτεκτονικές μορφές όπως είναι τα φοινικοειδή και έπιπλα μοντέρνας αρχιτεκτονικής (Τσαλικίδης, 2008).

➤ *Παράγοντες που λαμβάνονται υπόψη κατά τη σχεδίαση.* Τα δυο χαρακτηριστικά που πρέπει να ελεγχθούν κατά τη σχεδίαση διακόσμησης ενός εξωτερικού χώρου είναι οι περιβαλλοντικοί παράγοντες (θερμοκρασία, υγρασία, ηλιοφάνεια, άνεμος) και οι οικονομικές δυνατότητες και επιθυμίες του ιδιοκτήτη.

❖ *Περιβαλλοντικοί παράγοντες.*

Επηρεάζουν κυρίως την επιλογή του φυτικού υλικού που θα χρησιμοποιηθεί για την διακόσμηση του μπαλκονιού καθώς αποτελούν ρυθμιστές της ανάπτυξης αυτού. Έτσι, ανάλογα με τις ακραίες θερμοκρασίες που επικρατούν στην περιοχή επιλέγονται φυτά που αντέχουν στο ψύχος ή φυτά με αντοχή σε ξηρικές συνθήκες. Σε συνδυασμό με την θερμοκρασία πολύ σημαντικό ρόλο παίζει ο άνεμος, αφού η έντασή του καθορίζει τον προσανατολισμό της θέσης του κάθε φυτού και περιορίζει την χρήση των διακοσμητικών αντικείμενων αλλά και των επίπλων που θα χρησιμοποιηθούν. Είναι γεγονός πως τα φυτά στον ισχυρό άνεμο ταλαιπωρούνται και ξεραίνονται λόγω αυξημένης εξατμισοδιαπνοής. Ακόμη ένας περιβαλλοντικός παράγοντας που επηρεάζει την επιλογή του φυτικού υλικού είναι η ηλιοφάνεια καθώς σχετίζεται με τον ρυθμό ανάπτυξης των φυτών και την άνθισή τους.

❖ *Οικονομικές δυνατότητες και επιθυμίες.*

Οι οικονομικές δυνατότητες και επιθυμίες του ενδιαφερόμενου πρέπει να ληφθούν υπόψη και να προσαρμοστούν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο στο σχεδιασμό του χώρου, χωρίς να προκαλέσουν αλλοίωση του χαρακτήρα του. Παράλληλα ο μελετητής πρέπει να ενσωματώσει τις συγκεκριμένες επιθυμίες στο τελικό σχέδιο εφόσον αυτές στηρίζονται σε ορθολογικά κριτήρια, και να είναι σε θέση να αντικρούσει με παράθεση επιχειρημάτων τυχόν λανθασμένες και ανυπόστατες αντιλήψεις εκ μέρους του ιδιοκτήτη (Brookes, 1994α).

1.3 Κριτήρια επιλογής υλικών που θα χρησιμοποιηθούν στη διακόσμηση του χώρου

1.3.1 Φυτικό υλικό

Για την επιλογή των φυτών λαμβάνονται υπόψη παράγοντες που έχουν σχέση με το οικολογικό περιβάλλον, με τη διαθεσιμότητά τους στην αγορά, με το εύρος του επιθυμητού κόστους και με την αισθητική τους αξία. Αφού ληφθούν υπόψη οι παραπάνω παράγοντες γίνεται αξιολόγηση των φυτών σαν αρχιτεκτονικά πλέον στοιχεία του σχεδίου και γίνεται χρήση των παρακάτω κριτηρίων.

- **Το σχήμα** των φυτών κάνει την πρώτη και την μεγαλύτερη εντύπωση κάτι που σχετίζεται με την πυκνότητα βλάστησης, το μέγεθος, τον αριθμό των στελεχών και κλάδων, την θέση των φύλλων και το μέγεθός τους. Το σχήμα είναι το πιο δυνατό και θεαματικό χαρακτηριστικό ενός φυτού λόγω του ότι με την πρώτη ματιά μας δηλώνει την προσωπικότητα και την ταυτότητά του.
- **Το χρώμα** ως δεύτερη σημαντική ιδιότητα σχετίζεται τόσο με τα άνθη όσο και με τα φύλλα του φυτού. Τα άνθη είναι πιο εντυπωσιακά αλλά η περίοδος ανθοφορίας διαρκεί λιγότερο, δεν παύει όμως να αποτελούν το πιο ενδιαφέρον στοιχείο στη διακόσμηση ενός εξωτερικού χώρου.

- *Η υφή των φύλλων* είναι η εικόνα που λαμβάνεται από το φυτό και εξαρτάται από το μέγεθος των φύλλων, από το σχήμα, από την επιφάνεια και την πυκνότητα του φυλλώματος και γενικά από το είδος του φυτού.
- *Το μέγεθος και το σχήμα των άνθων* βοηθούν στην ολοκληρωμένη ανάδειξη της ομορφιάς του φυτού κατά την εποχή ανθοφορίας.
- *Η χρησιμότητα* των φυτών αποτελεί έναν πολύ σημαντικό παράγοντα επιλογής. Μπορεί να υπάρξει συνδυασμός καλλωπιστικών φυτών και αρωματικών βοτάνων, καθώς τα τελευταία έχουν ιδιαίτερη χρηστική αξία όσον αφορά το μαγείρεμα αλλά και προσδίδουν στον χώρο μια νότα ηρεμίας και ευεξίας λόγω των αρωμάτων που αναδύουν. Επιπλέον, τα αρωματικά βότανα αποτελούν εξαιρετα εντομοαπωθητικά. Αξίζει λοιπόν να αφιερωθεί σε αυτά μια γωνιά στο μπαλκόνι (εικόνα 1.2) (Brookes, 1994b).

Εικόνα 1.2: Φύτευση αρωματικών βοτάνων σε γλάστρα στο μπαλκόνι (πηγή: <http://www.texnotropieskaidiakosmisi.com/>).

1.3.2 Έπιπλα, κατασκευές και διακοσμητικά είδη

Κατά την διακόσμηση ενός εξωτερικού χώρου εκτός από τα φυτά, σημαντικό κομμάτι αποτελούν τα κατασκευαστικά στοιχεία του και κατά συνέπεια τα υλικά κατασκευής τους. Ο όρος αυτός είναι γενικός και περιλαμβάνει μαλακά ή σκληρά και φυσικά ή τεχνητά υλικά τα οποία μπορεί να κατέχουν ρόλο καθαρά πρακτικό ή διακοσμητικό ή συνδυασμό και των δύο. Το υλικό που θα χρησιμοποιηθεί για την κατασκευή των επίπλων και των λοιπών στοιχείων εξαρτάται από το ύφος της διακόσμησης που επιθυμεί ο κάθε ιδιοκτήτης.

- ❖ **Ξύλο.** Το ξύλο σαν υλικό κατασκευής είναι σχετικά συμπαγές και ισχυρό, ενώ έχει το πλεονέκτημα ότι μπορεί να κοπεί εύκολα και να δημιουργήσει έναν απεριόριστο αριθμό σχεδίων και συνθέσεων. Ως διακοσμητικό στοιχείο έχει το προβάδισμα καθώς μπορεί να γίνει αρκετά εντυπωσιακό και διαχρονικό όταν υποστεί τις κατάλληλες επεξεργασίες (βαφή, λουστράρισμα κ.α.). Σύμφωνα με τους ειδικούς το ξύλο συμβολίζει την αισιοδοξία και την διασκέδαση αλλά δίνει και ένα αίσθημα αίγλης στο χώρο (εικόνα 1.3).

Εικόνα 1.3: Έπιπλα διακόσμησης μπαλκονιού από ξύλο (πηγή: <http://www.texnotropieskaidiakosmisi.com/>).

- ❖ **Μέταλλο.** Το μέταλλο είναι ένα υλικό που χρησιμοποιείται πολύ στην διακόσμηση αφού είναι εύκολο, λειτουργικό και φθηνό. Στο μέταλλο μπορεί να δοθεί οποιαδήποτε μορφή αλλά και πλούσια γκάμα χρωμάτων. Ωστόσο τα χρώματα που επικρατούν είναι το λευκό και το γκρι-μαύρο. Δίνει ένα μοντέρνο ύφος στο χώρο σε αντίθεση με το ξύλο που είναι περισσότερο κλασικό (εικόνα 1.4) (Brookes, 1994b).
- ❖ **Πέτρα-Βότσαλο.** Τόσο η πέτρα όσο και το βότσαλο αποτελούν, τα τελευταία χρόνια, τα πιο δημοφιλή υλικά για την διακόσμηση εξωτερικών χώρων με στόχο την ανάδειξη της αισθητικής του χώρου και του ιδιοκτήτη. Χρησιμοποιούνται σε πολλά χρώματα, εναρμονίζονται σε κάθε ύφος και συνδυάζονται με όλα τα υλικά που θα χρησιμοποιηθούν για την επίπλωση του χώρου. Επιπλέον αυτό που εντυπωσιάζει περισσότερο και για αυτό επιλέγονται σχεδόν από όλους είναι οι αντιθέσεις που δημιουργούν με τα φυτά στο χώρο.

Εικόνα 1.4: Έπιπλα διακόσμησης μπαλκονιού από μέταλλο, σε λευκό και μαύρο χρώμα (πηγή: <http://www.texnotropieskaidiakosmisi.com/>).

- ❖ **Νερό.** Το νερό είναι ίσως ένα από τα πιο σημαντικά στοιχεία και πρέπει να συμπεριλαμβάνεται σε κάθε σχεδίαση εξωτερικών χώρων ακόμη και σε πολύ μικρά μπαλκόνια. Υπάρχουν πολύ τρόποι με τους οποίους μπορούν να δημιουργηθούν στοιχεία νερού κατά την διακόσμηση ενός εξωτερικού χώρου όπως είναι μια βρύση, ένα μικρό σιντριβάνι ακόμη και μια μικρή λιμνούλα

μετατρέποντας το μπαλκόνι σε έναν χαλαρωτικό και γαλήνιο χώρο (εικόνα 1.5) (Brookes, 1994b).

Εικόνα 1.5: Ενσωμάτωση του στοιχείου του νερού στη διακόσμηση μπαλκονιού με τη μορφή μικρών και σιντριβανιών και βρύσης (πηγή: <http://www.texnotropieskaidiakosmisi.com/>).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο

ΤΟ ΦΥΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

Στο κεφάλαιο αυτό θα παρουσιαστεί φυτικό υλικό που μπορεί να χρησιμοποιηθεί κατά τον σχεδιασμό της διακόσμησης ενός μπαλκονιού ή βεράντας και περιλαμβάνει αρωματικά φυτά και βότανα, καλλωπιστικά φυτά και καλλωπιστικά αναρριχόμενα φυτά.

2.1 Αρωματικά φυτά και Βότανα

2.1.1 Βασιλικός (*Ocimum basilicum*)

Φυτό ποώδες μονοετές καλλωπιστικό, το οποίο είναι πολύ δημοφιλές στην Ελλάδα με φύλλα ελλειπτικά και ωοειδή και άνθη άσπρα που σχηματίζουν στάχτες στις κορφές των βλαστών. Υπάρχουν δεκάδες ποικιλίες με διαφορές στο μέγεθος και στο χρώμα του φυλλώματος (εικόνα 2.1).

Εικόνα 2.1: Βασιλικός (πηγή: www.Valentine.gr).

Οι νεοέλληνες αντίθετα με τους προγόνους τους εκτιμούν το φυτό και πιστεύουν ότι απωθεί τα κουνούπια. Χρησιμοποιείται στην κηπουρική, την αρωματοποιία, την μαγειρική, την ζαχαροπλαστική και σαν θεραπευτικό υλικό. Το ρόφημα του βασιλικού φαίνεται να καταπραΰνει τους σπασμούς της κοιλιάς, τη νεύρωση στομάχου, τις ημικρανίες και να βοηθά στη μνήμη. Ενώ τα φύλλα του φυτού βοηθούν στη δυσκοιλιότητα, όταν φαγωθούν τρυφερά (Κάρτσωνας, 2008).

2.1.2 Δυόσμος (*Menta viridis*)

Φυτό με βλαστούς και φύλλα πράσινα. Τα φύλλα του είναι ωοειδή, ενώ τα άνθη του είναι μικρά χρώματος ρόδινα ή μωβ ανοιχτό (εικόνα 2.2).

Εικόνα 2.2: Δυόσμος (πηγή: www.Valentine.gr).

Εμφανίζονται πολλά μαζί σε στάχεις στις κορυφές των βλαστών. Αποτελεί είδος πασίγνωστο στην Ελλάδα με ευχάριστο άρωμα. Μπορούμε να τον έχουμε πάντα φρέσκο σε μια φυτοδοχείο ή να τον ξεράνουμε και να τον φυλάξουμε σε ένα βάζο. Στην αρχαιότητα τον χρησιμοποιούσαν στην κατασκευή μύρου αλλά και για φαρμακευτικούς σκοπούς. Είναι τονωτικό, χωνευτικό, καταπραΰντικό του στομάχου,

αντισπασμωδικό, βοηθά στις ημικρανίες και στον πονόδοντο, αν μασήσουμε τα φύλλα. Επιπλέον τα φύλλα του χρησιμοποιούνται στη μαγειρική (Σκρουμπής, 1998).

2.1.3 Θυμάρι (*Thymus vulgaris*)

Θάμνος ποώδης πολυετής με φύλλα σχεδόν άμισχα, πράσινα, λογχοειδή με τα άκρα κουλουριασμένα προς τα κάτω. Άνθη ακραία σε χρώμα μπλε ανοικτό με ραβδωτό κάλυκα (εικόνα 2.3).

Εικόνα 2.3: Θυμάρι (πηγή: www.Valentine.gr).

Φυτρώνει σε άγονους τόπου σε όλη την Ελλάδα και ανθίζει Ιούνιο με Ιούλιο. Χρησιμοποιείται στη μαγειρική και ως αρωματικό στις ελιές. Επιπλέον, έχει πολλές θεραπευτικές ιδιότητες, κάτι που ήταν γνωστό από την αρχαιότητα. Οι αρχαίοι Αιγύπτιοι το χρησιμοποιούσαν σαν βαλσαμωτικό και αρωματικό, οι αρχαίοι Έλληνες σαν απολυμαντικό για διάφορες ασθένειες, ενώ οι Ρωμαίοι στρατιώτες συνήθιζαν να κάνουν μπάνιο σε νερό αρωματισμένο με θυμάρι, για να αποκτήσουν σφρίγος και ενεργητικότητα. Συνιστάται σε προβλήματα στομάχου και εντέρων, στην ανακούφιση από το βήχα, από το συνάχι και τη γρίπη, στην τόνωση του νευρικού συστήματος και ως καταπραϋντικό. Χαρίζει πνευματική διαύγεια και τονώνει τα νεύρα.

2.1.4 Ρίγανη (*Origanum vulgare*)

Θάμνος κοντός και φρυγανώδης με κορμό ξυλώδη χωρίς ελαστικότητα. Τα κλαδιά του είναι λεπτά και σχηματίζουν ανθοφόρα κεφάλια στις άκρες. Τα φύλλα έχουν σχήμα αυγοειδές, είναι χνουδωτά και σταχτόχρωμα (εικόνα 2.4).

Εικόνα 2.4: Ρίγανη (πηγή: www.Valentine.gr).

Αν τα τρίψουμε αναδύουν ευχάριστη αρωματική οσμή. Τα άνθη έχουν χρώμα ρόδινο προς μενεξεδί και έχουν επίσης ευχάριστο άρωμα. Η ρίγανη είναι πολύ δημοφιλές φυτό για τις μαγειρικές του ιδιότητες. Το μυρωδικό της σαλάτας και του φαγητού, τόσο γνωστό σε όλους, είναι ωστόσο και φαρμακευτικό και αρωματοπαραγωγικό. Για παράδειγμα, οι εισπνοές με ρίγανη βοηθούν σε στηθικά νοσήματα ενώ το ρόφημα καταπραΰνει το βήχα και τον πόνο των δοντιών, βοηθά σε πόνους ρευματισμών, σε εντερικές διαταραχές και πόνους της κοιλιάς (Σκρουμπής, 1998).

2.1.5 Μαντζουράνα (*Origanum majorana*)

Φυτό ποώδες με πολλές παραφυάδες, με φύλλα μικρά και μυρωδάτα. Αποτελεί συγγενικό είδος της ρίγανης. Τα άνθη της είναι φαιά με λέπια. Ανθίζει από Ιούλιο μέχρι Σεπτέμβριο (εικόνα 2.5).

Εικόνα 2.5: Ματζουράνα (πηγή: www.Valentine.gr).

Στην Ελλάδα υπάρχει σαν αυτοφυές ωστόσο συνηθίζεται να καλλιεργείται από την αρχαιότητα. Οι αρχαίοι Έλληνες το εκτιμούσαν πολύ και γνώριζαν τις φαρμακευτικές του ιδιότητες. Ο Ιπποκράτης το χρησιμοποιούσε σαν αντισηπτικό. Η μαντζουράνα χρησιμοποιείται στην αρωματοποιία, την μαγειρική, την ζαχαροπλαστική και σαν θεραπευτικό υλικό. Το ρόφημα της ματζουράνας καταπραΰνει τους πονοκεφάλους, τους ιλίγγους, το βήχα και τον πόνο των δοντιών, ενώ βοηθά στις νευρικές παθήσεις, σε πόνους ρευματισμών, σε εντερικές διαταραχές και πόνους της κοιλιάς (Σκρουμπής, 1998).

2.1.6 Δεντρολίβανο (*Rosmarinus officinalis*)

Φυτό θαμνώδες πολυετές, φρυγανώδες και αειθαλές. Τα κλαδιά του είναι ξυλώδη στη βάση και τρυφερά στις κορυφές. Τα φύλλα του είναι πυκνά, άμισχα,

γραμμωτά σαν βελόνες έλατου. Τα άνθη του βγαίνουν στις μασχάλες των φύλλων και είναι σε ανοιχτό γαλάζιο χρώμα και σπάνια λευκό (εικόνα 2.6).

Εικόνα 2.6: Δενδρολίβανο (πηγή: www.Valentine.gr).

Απαντάται σε όλη την Ελλάδα και ανθίζει άνοιξη-καλοκαίρι. Το δεντρολίβανο είναι πολύ διαδεδομένο σαν συστατικό της ελληνικής κουζίνας. Επιπλέον, χρησιμοποιείται στην κηπουρική, την αρωματοποιία, την μαγειρική, την ζαχαροπλαστική και σαν θεραπευτικό υλικό. Το ρόφημα του δενδρολίβανου καταπραΰνει τους σπασμούς της κοιλιάς και είναι αντιδιαβητικό και κατά του άσθματος (Σκρουμπής, 1998).

2.1.7 Χαμομήλι (*Matricaria chamomilla* L)

Είναι φυτό μονοετές, ύψους μέχρι 35 εκατοστά. Έχει βλαστό λείο, πολύκλαδο, όρθιο. Τα φύλλα δις ή τρις φτεροσχιδή. Τα άνθη είναι σε ακραία κεφάλια, ασπροκίτρινα (εικόνα 2.7).

Εικόνα 2.7: Χαμομήλι (πηγή: www.Valentine.gr).

Αυτοφύεται σε χέρσα και καλλιεργημένα μέρη σε όλη σχεδόν την Ελλάδα. Η άνθηση αρχίζει τον Απρίλιο και διαρκεί μέχρι και τον Ιούνιο. Οι θεραπευτικές του ιδιότητες είναι γνωστές από την αρχαιότητα και βέβαια ο Ιπποκράτης το θεωρούσε θαυματουργό για πολλές περιπτώσεις. Από το φυτό συλλέγονται τα άνθη, όταν ανοίξουν καλά. Το ρόφημα του εξαιρετικό καταπραϊντικό για το στομάχι και θαυμάσιο μαλακτικό, βοηθά στην αϋπνία, στον παροξυσμό άσθματος, στις νευραλγίες και στις ημικρανίες.

2.1.8 Φασκόμηλο (*Salvia officinalis*)

Φυτό πολυετές με πολλά κλαδιά μέχρι 50 εκ. ύψος, ξυλώδη στη βάση τους και τρυφερά στις κορυφές. Τα φύλλα του είναι στενόμακρα μυτερά χνουδωτά και γκριζοπράσινα. Κάθε χειμώνα βγάζει καινούριους τρυφερούς βλαστούς. Στο τέλος της άνοιξης βγαίνουν τα λουλούδια με χρώμα πολύ ανοιχτό βιολετί (εικόνα 2.8).

Εικόνα 2.8: Φασκόμηλο (πηγή: www.Valentine.gr).

Οι Κινέζοι το ονομάζουν ελληνικό βραστάρι και το θεωρούν καλύτερο από το τσάι. Οι Γάλλοι το ονομάζουν ελληνικό τσάι και το χρησιμοποιούν όπως και οι υπόλοιποι Ευρωπαίοι όχι μόνο για φαρμακευτικούς αλλά και για μαγειρικούς σκοπούς. Στην αρχαιότητα οι πρόγονοί μας το χρησιμοποιούσαν σαν πολυφάρμακο και έχει εκθειαστεί από τον Ιπποκράτη, τον Διοσκουρίδη, τον Γαληνό και τον Αέτιο. Οι Λατίνοι το θεωρούσαν ιερό φυτό και το χρησιμοποιούσαν σε τελετές (Σκρουμπής, 1998).

2.2 Καλλωπιστικά

Στην υποενότητα αυτή παρουσιάζονται τα καλλωπιστικά φυτά που μπορούν να χρησιμοποιηθούν στη διακόσμηση του μπαλκονιού και βεράντας.

2.2.1 Καμπανούλα (*Campanula versicolor*)

Φυτό πολυετές με ισχυρό βλαστό και φύλλα δερματώδη, καρδιοειδή, πριονωτά. Τα κατώτερα φύλλα φέρουν μακρύ μίσχο ενώ τα ανώτερα είναι επιφυή (εικόνα 2.9).

Εικόνα 2.9: Καμπανούλα (πηγή: <http://www.anthopoleia.com>).

Τα ιώδη, κυανά ή λευκά άνθη έχουν λοβούς τριγωνικούς, σκούρο φάρυγγα και φύονται σε πυκνή ταξιανθία. Φτάνει σε ύψος τα 50εκ. (Πάτλης, 2009).

2.2.2 Χρυσάνθεμο (*Chrysanthemum sp.*)

Το χρυσάνθεμο (*Chrysanthemum sp.*) είναι φυτό με μεγάλη καλλωπιστική αξία, πολύ δημοφιλές στη χώρα μας. Η καταγωγή του είναι από την Κίνα και κατά άλλους από την Ιαπωνία. Έχουν ποώδη ανάπτυξη χαμηλού ύψους και υπάρχουν χιλιάδες ποικιλίες, με πυκνό οδοντωτό φύλλωμα και άνθη, σε όλα σχεδόν τα χρώματα εκτός του μαύρου και του σκούρου μπλε (εικόνα 2.10).

Εικόνα 2.10: Καμπανούλα (πηγή: <http://www.anthopoleia.com>).

Το χρυσάνθεμο είναι κατάλληλο φυτό για εσωτερικούς και εξωτερικούς χώρους. Χρειάζεται μέτριο φωτισμό και μέτριο πότισμα, ενώ είναι ανθεκτικό σε χαμηλές θερμοκρασίες, 5°C-20°C (Κανταρτζής, 1991).

2.2.3 Γεράνι - Πελαγόρνιο (*Pelargonium zonale*)

Το γεράνι είναι ευρέως διαδεδομένο καλλωπιστικό φυτό χωρίς ιδιαίτερες απαιτήσεις στην καλλιέργεια του. Προτιμούν τις ζεστές και ηλιόλουστες θέσεις, ενώ είναι ευαίσθητα στο ψύχος. Τα φύλλα τους είναι απλά, με μακριούς μίσχους. Ανθίζουν επάκρια από ανθοφόρους οφθαλμούς και δημιουργούν ταξιανθίες σε σκιάδιο (εικόνα 2.11).

Εικόνα 2.11: Γεράνι (πηγή: <http://www.gardenguide.gr/>).

Τα άνθη τους εμφανίζουν μεγάλη ποικιλία χρωμάτων. Η ανθοφορία στο γεράνι έχει μεγάλη διάρκεια που μπορεί να φτάσει και τους 6 μήνες. Τα άνθη ανοίγουν από τις αρχές Μαΐου και μπορεί να παραμείνουν έντονα ανοιχτά μέχρι και το τέλος του φθινοπώρου.

2.2.4 Ίριδα η γερμανική (*Iris germanica*)

Πολυετές φυτό με ισχυρό βλαστό που μπορεί να ξεπεράσει το 1μ (εικόνα 2.18). Τα φύλλα του είναι μεγάλα, σπαθοειδή και λίγο κοντύτερα από τον βλαστό (εικόνα 2.12).

Εικόνα 2.12: Ίριδα (πηγή: <http://www.gardenguide.gr/>).

Τα άνθη του είναι αρωματικά, μέχρι 10εκ., κυανοϊώδη με κίτρινες ραβδώσεις στο κέντρο και λευκό τρίχωμα. Ευδοκίμει σε θέσεις με άπλετο ηλιακό φως και ημισκιάς και μέτριο υγρό έδαφος ενώ το μέγιστο ύψος του φτάνει το 1m.

2.2.5 Βιολέτες (*Mathiola incana*)

Είναι μονοετή ή πολυετή ποώδη φυτά ή σπάνια μικροί θάμνοι. Τα φύλλα είναι συνήθως απλά, έχουν πάντα παράφυλλα και αναπτύσσονται κατ'εναλλαγή στα είδη με βλαστό ή είναι παράρριζα στα είδη χωρίς βλαστό. Τα άνθη είναι ασύμμετρα και το σχήμα των πετάλων καθορίζει την ποικιλία στην οποία ανήκουν, ενώ το χρώμα τους επίσης διαφοροποιείται. Άλλοτε είναι βιολετί, όπως υποδεικνύει το όνομά τους, άλλοτε μπλε, κίτρινο, λευκό, ζαχαρί ή και δίχρωμο, συνήθως μπλε και κίτρινο (εικόνα 2.13) (Κανταρτζής, 1991).

Εικόνα 2.13: Βιολέτες (πηγή: <http://www.iliapress.gr>).

Οι ιδανικές συνθήκες για την ανάπτυξή τους περιλαμβάνουν υγρασία και σκίαση. Σήμερα, εκτός από τη διακόσμηση των χώρων μας, οι βιολέτες μπορούν να χρησιμοποιηθούν στη μαγειρική, στη φαρμακευτική, και στην κηροποιία.

2.2.6 Ζίννιες (*Zinnia elegans*)

Οι ζίννιες (*Zinnia elegans*, *Compositae*) είναι ετήσια καλλωπιστικά ποώδη φυτά, που παραμένουν ανθισμένα καθόλη τη διάρκεια του καλοκαιριού. Έχει βλαστούς όρθιους, ισχυρούς και οξύληκτα, τραχεία, χωρίς μίσχο φύλλα. Τα άνθη της είναι πολύ μεγάλα με διάμετρο έως 15cm, με διάφορους χρωματισμούς (εικόνα 2.14).

Εικόνα 2.14: Ζίννιες (πηγή: <http://eirinitheo.blogspot.gr>).

Η ζίννια ανθίζει όλο το καλοκαίρι μέχρι τον Σεπτέμβρη. Το πιο κοινό είδος είναι το *Zinnia elegans*, ωστόσο έχουν δημιουργηθεί χιλιάδες νέες ποικιλίες, που κυκλοφορούν σήμερα στο εμπόριο. Φυτεύονται σε ζαρντινιέρες και τα άνθη του είναι κατάλληλα για το ανθοδοχείο.

2.2.7 Πανσέδες (*Viola sp.*)

Ετήσιο ανθόφυτο που ανθίζει κατά την χειμερινή περίοδο όταν πολλά άλλα εποχιακά λουλούδια έχουν ήδη παγώσει. Υπάρχουν πολλά χρώματα πανσέδων σε ποικιλίες μονόχρωμες ή δίχρωμες, με ή χωρίς στίγματα. Υπάρχουν επίσης έντονοι χρωματισμοί με ελαφρότερα στίγματα (εικόνα 2.15) (Πάτλης, 2009).

Εικόνα 2.15: Πανσέδες (πηγή: <http://www.valentine.gr>).

Οι μικροσκοπικοί πανσέδες μινιατούρες γνωστότεροι σαν βιόλες καλλιεργούνται όπως και οι υπόλοιποι πανσέδες και μπορούν να φυτευτούν επίσης και σε δοχεία.

2.2.8 Πετούνιες (*Petunia hybrida*)

Ετήσιο ανθόφυτο με χαρακτηριστικά και πολύχρωμα άνθη. Φυτεύονται την άνοιξη είναι ικανές να ανθίζουν καθ' όλη τη διάρκεια του καλοκαιριού μέχρι τα πρώτα κρύα του φθινοπώρου, αλλά χρειάζονται τακτικό κλάδεμα και λίπανση για να διατηρούνται φρέσκιες. Σε περιοχές χωρίς μεγάλες παγωνιές οι πετούνιες μπορούν να φυτευτούν και το φθινόπωρο (εικόνα 2.16) (Κανταρτζής, 1991).

Εικόνα 2.16: Πανσέδες (πηγή: <http://www.valentine.gr>).

Το μέγεθος των φυτών και η συμπεριφορά τους διαφέρει ανάλογα με την ποικιλία, έτσι υπάρχουν ποικιλίες νάνες ή έρπουσες σε κρεμαστά καλάθια.

2.2.9 Φίκος (*Ficus sp.*)

Ο φίκος ανήκει στην οικογένεια των μοριδών. Είναι τροπικό φυτό και κατάγεται από την Μαλαισία. Απαντούν σε διάφορες μορφές: δέντρα ή θάμνοι, αναρριχώμενα ή κρεμοκλαδή. Κοινό χαρακτηριστικό τους το μη δηλητηριώδες γάλα τους που περιέχει καουτσούκ (εικόνα 2.17).

Εικόνα 2.17: Φίκος (πηγή: <http://www.valentine.gr>).

Τοποθετείται σε μέρος φωτεινό έως ημισκιερό με σταθερή θερμοκρασία δωματίου και μακριά από ρεύματα. Ο μπέντζαμιν, το πιο διαδεδομένο είδος, θεωρείται κατά βάση φυτό εσωτερικού χώρου αλλά στη χώρα μας τα καταφέρνει εξίσου καλά και στη βεράντα και φτάνει σε πολύ μεγάλη ανάπτυξη αν η φυτοδοχείο του είναι αρκετά μεγάλη και λάβει τη σωστή περιποίηση (Πάτλης, 2009).

2.2.10 Πεύκο νάνο (*Pinus mugo*)

Το νάνο πεύκο είναι ένα πανέμορφο χαμηλής και αργής ανάπτυξης μικρό πεύκο. Έχει πράσινο σκούρο φύλλωμα που αποτελείται από σκληρές βελόνες 2-3 ιντσών (εικόνα 2.18).

Εικόνα 2.18: Πεύκο νάνο (πηγή: <http://www.valentine.gr>).

Εξαιρετικά ανθεκτικό φυτό που μπορεί να προσαρμοστεί σε όλα σχεδόν τα εδάφη (φτωχά, βραχώδη, ξηρά) και πολύ συχνά είναι μια πολύ καλή επιλογή για την διακόσμηση μπαλκονιού ή βεράντας σε φυτοδοχεία. Φυτεύεται σε ηλιόλουστα σημεία αλλά και σε ημισκιερά. Δεν θέλει συχνό πότισμα και λιπαίνεται την άνοιξη ώστε να διατηρήσει το χρώμα του σε σκούρο πράσινο (Κανταρτζής, 1991).

2.2.11 Ιβίσκος σινικός (*Hibiscus sinensis*)

Ο ιβίσκος ο σινικός είναι ένα από τα πιο χαρακτηριστικά λουλούδια των τροπικών. Ο αυθεντικός τροπικός ιβίσκος έχει κόκκινα λουλούδια, αλλά οι γενετιστές έχουν παράγει μια τεράστια ποικιλία χρωμάτων μεταξύ των οποίων παραλλαγές του κίτρινου, του πορτοκαλί και του ροζ όπως και διχρωμίες ή τριχρωμίες. Πρόσφατα έχουν αναπτυχθεί πολλά υβρίδια με φυτά που έχουν πολύχρωμα λουλούδια ή διπλά λουλούδια. Συνήθως η φύτευση του ιβίσκου γίνεται σε ζαρντινιέρες (εικόνα 2.19).

Εικόνα 2.19: Ιβίσκος (πηγή: <http://www.valentine.gr>).

2.2.12 Λαντάνα νάνα (*Lantana camara*)

Η λαντάνα είναι ένας αειθαλής, πολυετής, γρήγορης ανάπτυξης θάμνος με πράσινα φύλλα και αγκαθωτά κλαδιά και ανήκει στην οικογένεια των *Verbenaceae* (εικόνα 2.20).

Εικόνα 2.20: Λαντάνα νάνα (πηγή: <http://fytognoseis.blogspot.gr>).

Τα πολύχρωμα άνθη του έχουν σφαιρικό σχήμα και ανθίζουν σε ηλιόλουστες θέσεις από τον Μάρτιο μέχρι τον Νοέμβριο, ακόμη και σε σχετικά ξηρά εδάφη. Τα άνθη του έχουν το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό των διαφορετικών αποχρώσεων στην ίδια ταξιανθία. Καλλιεργείται σε ομάδες, σε φράχτες, βραχόκηπους, φυτοδοχεία και ζαρντινιέρες.

2.2.13 Πασχαλιά (*Syringa vulgaris*)

Υπάρχουν εκατοντάδες ονομαστές ποικιλίες πασχαλιάς όπως επίσης και άλλα είδη του γένους *Syringa* για να διαλέξετε. Πολλές από αυτές είναι κατάλληλες για μπορντούρες με θάμνους (εικόνα 2.21).

Εικόνα 2.21: Πασχαλιά (πηγή: <http://fytognoseis.blogspot.gr>).

Πολλές ποικιλίες πασχαλιάς είναι συλλεκτικά γνωστές σαν γαλλικά υβρίδια γιατί αναπτύχθηκαν από λάτρεις των λουλουδιών στους κήπους της Rouen και της Nancy στα τέλη του 19^{ου} αιώνα και στις αρχές του 20^{ου}. Οι επώνυμες ποικιλίες και τα διάφορα είδη, εξαρτώνται από το χρώμα το σχήμα και το μέγεθος. Τα χρώματα αρχίζουν από το καθαρό λευκό και το απαλό κίτρινο μέχρι το βαθύ μοβ. Μερικές ποικιλίες παρουσιάζουν και διχρωμία (Πάτλης, 2009).

2.2.14 Καλλιστήμων (*Callistemon sinensis*)

Ένα αυστραλέζικο λουλούδι με ελληνικό όνομα. Είναι ένα από τα πιο παράξενα λουλούδια και μάλλον αυτός είναι ο λόγος που είναι τόσο δημοφιλές σε όλο τον κόσμο. Τα άνθη του μοιάζουν με βούρτσες που καθαρίζουν μπουκάλια και στο εξωτερικό είναι διαδεδομένο με αυτό το όνομα (Bottlebrush) (εικόνα 2.22).

Εικόνα 2.22: Καλλιστήμων (πηγή: <http://www.valentine.gr>).

Είναι πολύ εντυπωσιακό σε όλες τις φάσεις της ανάπτυξής του αφού τόσο τα άνθη όσο και τα μπουμπούκια του ή τα νέα κλαδιά του είναι πανέμορφα εξαιτίας του παιχνιδίσματος του κόκκινου χρώματος των λουλουδιών με το πράσινο των φύλλων. Είναι αειθαλές και τα μακρόστενα φύλλα του μοιάζουν με βελούδο. Είναι φυτό με αργή ανάπτυξη. Χρειάζεται προστασία από την παγωνιά και τους δυνατούς ανέμους (Κανταρτζής, 1991).

2.2.15 Αμπέλια (*Abelia grandiflora*)

Η αμπέλια είναι ημιαειθαλής θάμνος. Χαρακτηριστικό της αμπέλιας είναι τα φύλλα τα οποία είναι κόκκινα την άνοιξη, πράσινα όλο τον χρόνο και ξανά

κοκκινίζουν με τα πρώτα κρύα απλά όχι τόσο έντονο κόκκινο όπως την άνοιξη (εικόνα 2.23).

Εικόνα 2.23: Αμπέλια (πηγή: <http://www.valentine.gr>).

Ανθίζει από τα τέλη Μαΐου έως και τα μέσα του Οκτωβρίου. Τα άνθη είναι λευκού χρώματος με αποχρώσεις του λιλιά. Αντέχει αρκετά στην ζέστη αλλά και στο κρύο. Χρειάζεται ήλιο και έχει μέτριες απαιτήσεις σε νερό. Είναι πραγματικά πολύ όμορφο φυτό και έχει την τάση να κρέμεται (Κανταρτζής, 1991).

2.2.16 Άγρια Τριανταφυλλιά (*Rosa canina*)

Η άγρια τριανταφυλλιά ανήκει στην οικογένεια των Ροδανθών (*Rosaceae*). Είναι πολυετής θάμνος, πολύκλαδος και αγκαθωτός. φθάνει σε ύψος τα 1 - 3 μέτρα. Τα φύλλα της είναι σύνθετα, σχετικά μεγάλα, ωσειδή ή ελλειψοειδή, λεία και πριονωτά. Τα άνθη της είναι μεγάλα, αρωματικά, ρόδινα ή λευκά και έχουν αραιά πέταλα (εικόνα 2.24).

Ανθίζει από τον Ιούνιο μέχρι τον Ιούλιο. Προσαρμόζεται σε όλους τους τύπους εδαφών. Αντέχουν στο πολύ κρύο. Δίνει καλύτερη ανθοφορία σε δροσερές, αεριζόμενες και ηλιόλουστες τοποθεσίες.

Εικόνα 2.24: Άγρια τριανταφυλλιά (πηγή:

<http://aerapatera.files.wordpress.com/2013/05/5100246.jpg>).

2.2.17 Αγριμόνιο (*Agrimonia eupatoria*)

Το αγριμόνιο είναι πολυετές, ποώδες φυτό. Τα φύλλα του είναι αντίθετα, μεγάλα, οδοντωτά, λίγο χνουδωτά και διατεταγμένα σε ρόδακα. Τα άνθη του είναι μικρά, χρυσοκίτρινα και διατεταγμένα σε επιμήκη βότρυ. Φυτρώνει σε υγρές τοποθεσίες, σε δάση, σε ορεινά χωριά και σε δασικούς δρόμους, ενώ φαίνεται να αναπτύσσεται καλά σε όλα τα εδάφη (Κανταρτζής, 1991).

Εικόνα 2.25: Αγριμόνιο (πηγή:

<http://aerapatera.files.wordpress.com/2013/05/5100246.jpg>).

2.2.18 Ανυπόμονα (*Impatiens glandulifera*)

Η Ανυπόμονα είναι ένα μεγάλο ετήσιο φυτό που φύεται στα Ιμαλάια. Συνήθως φθάνει σε ύψος 1 έως 2 μέτρα και έχει μαλακό πρασινοκόκκινο βλαστό. Τα άνθη του φυτού είναι ροζ ή μωβ, έχουν σχήμα σαν κουκούλες και ανθίζουν την περίοδο Ιούνιο–Οκτώβριο (εικόνα 2.26).

Ενδιαφέρον παρουσιάζει το γεγονός ότι μετά την ανθοφορία οι σπόροι αρχίζουν να εκρήγνυνται όταν ενοχλούνται. Η διασπορά των σπόρων προς σπορά φθάνει μέχρι τα 7 μέτρα. Η ονομασία του φυτού ανυπόμονα αναφέρεται σε αυτήν την μέθοδο της διασποράς. Το φυτό αναπτύσσεται σε υγρά, γόνιμα και χουμώδη εδάφη και σε ημισκιασμένες και προστατευόμενες από τους δυνατούς ανέμους θέσεις (Πάτλης, 2009).

Εικόνα 2.26: Ανυπόμονα (πηγή: <http://perlbal.hi-pi.com/blog-images/531545/gd/1281472177/Impatiens-glandulifera-ou-Balsamine-de-l-Himalaya.jpg>).

2.2.19 Βερβένα η φαρμακευτική (*Verbena officinalis*)

Η βερβένα είναι πολυετής πόα, ύψους 30 έως 60 εκατοστών, με μεγάλη ανάπτυξη κατά πλάτος αφού δημιουργεί πολλούς στόλωνες, δηλαδή έρποντες βλαστούς που ριζοβολούν. Τα φύλλα είναι λογχοειδή, αντίθετα μήκους 5-10cm. Είναι πράσινου ή γκριζοπράσινου χρωματισμού, με οδοντωτά χείλη και λοβωτά προς την

βάση. Τα άνθη είναι πολύ μικρά, ιώδη σε μακρουλό και λεπτό στάχυ, τα οποία ανθίζουν Ιούνιο με Σεπτέμβριο. Προτιμά πλούσια, ελαφρά, ηλιαζόμενα, τακτικά αρδευόμενα και καλά αποστραγγιζόμενα εδάφη (εικόνα 2.27).

Εικόνα 2.27: Βέρβενα η φαρμακευτική (πηγή:

<http://www.plantaanalytica.com/productdetails.php?productid=70>).

2.2.20 Γεντιανή (*Gentiana amarella*)

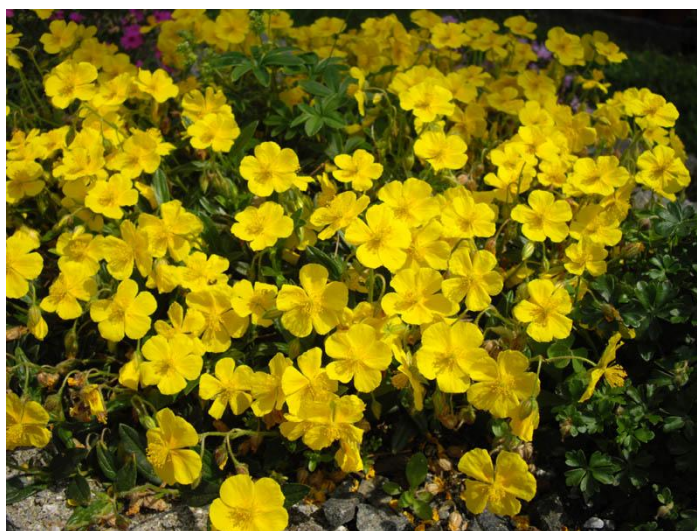
Η γεντιανή είναι ποώδες δικότυλο, πολυετές ή σπάνια διετές φυτό, με βλαστό ευθύ ο οποίος φθάνει μέχρι 1 μέτρο σε ύψος. Τα φύλλα του είναι αντίθετα και μυτερά. Τα άνθη έχουν διάφορα χρώματα, ενώ συνηθέστερα είναι τα κίτρινα ή μωβ-βιολετί και ανθίζει από τα τέλη Αυγούστου μέχρι τις αρχές Οκτωβρίου (εικόνα 2.28). Είναι ανθεκτικό φυτό και ευδοκιμεί σε ουδέτερα ή όξινα, ηλιαζόμενα ή ημισκιερά γόνιμα στραγγερά εδάφη. Είναι κατάλληλο φυτό για φύτευση σε ομάδες αμειγείς ή σε συνδυασμό με άλλα είδη (Κανταρτζής, 1991).

Εικόνα 2.28: Γεντιανή (πηγή: http://www.hlasek.com/gentianella_amarella_8254.html).

2.2.21 Ηλιάνθεμο (*Helianthemum nummularium*)

Το ηλιάνθεμο είναι ένας μικρός και χαμηλός θάμνος με απλωτούς βλαστούς γερμένους προς τα κάτω, ύψους έως 40 εκατοστών. Ο βλαστός του είναι κρυμμένος στη γη. Έχει μικρά σχετικά φύλλα τα οποία είναι λογχοειδή, στενά με βραχύ μίσχο, αντίθετα. Έχει όμορφα άνθη. Η ταξιανθία του φυτού είναι μονόπλευρη και αποτελείται από 2-8 άνθη διαμέτρου 2,5 έως 3 εκατοστά. Η στεφάνη είναι ακτινόμορφη με πέντε έντονα κίτρινα πέταλα. Ανθίζει Ιούνιο- Σεπτέμβριο. Τέλος, φυτρώνει ανάμεσα σε θάμνους, σε ξηρές και προσήλιες θέσεις σε χαμηλά και μεσαία υψόμετρα (εικόνα 2.29).

Εικόνα 2.29: Ηλιάνθεμο (πηγή:

http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Helianthemum_nummularium_ssp_gran_diflorum_2.JPG).

2.2.22 Κενταύριο ή ερυθραία (*Centaurium erythraea*)

Το κενταύριο είναι μικρό, ετήσιο ή διετές φυτό με ποικίλη μορφή, και ύψους 10-50 εκατοστών. Τα φύλλα της βάσης είναι ωσειδή και διατεταγμένα κατά ρόδακα. Τα πολυάριθμα, ρόδινα ή κόκκινα, άνθη εμφανίζονται σε ένα τελικό κορυφαίο ρόδακα. Κάθε άνθος αποτελείται από 5 ρόδινα πέταλα στην κορυφή ενός μακριού

μίσχου. Τα άνθη συσσωρεύονται πολλά μαζί σε συμπαγείς ταξιανθίες και ανθίζουν από Ιούνιο μέχρι Αύγουστο, ενώ οι μίσχοι είναι ραβδωτοί (εικόνα 2.30). Ευνοείται η ανάπτυξη του φυτού στις υγρές, σκιερές τοποθεσίες μακριά από την θάλασσα, στα κράσπεδα και στα λιβάδια (Κανταρτζής, 1991).

Εικόνα 2.30: Κενταύριο ή ερυθραία (πηγή:

http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Helianthemum_nummularium_ssp_gran_diflorum_2.JPG).

2.2.23 Κερατόστιγμα (*Ceratostigma willmottianum*)

Το κερατόστιγμα είναι ανθοφόρος ποώδης θάμνος ύψους 0,3-1m. Τα φύλλα του φυτού είναι ελλικοειδή, απλά και μήκους 1-9 εκατοστών. Συνήθως έχουν ένα στρώμα χνουδιού και είναι καταπράσινα. Τα άνθη είναι συμπαγή και σιγά-σιγά διαχωρίζονται σε πέντε σέπαλα. Το χρώμα τους ποικίλλει από το ωχρό σκούρο μπλε σε κόκκινο-μωβ και ανθίζουν τον Αύγουστο και τον Σεπτέμβριο (εικόνα 2.31). Καλλιεργείται ως καλλωπιστικό φυτό για το ανοικτό μπλε χρώμα το οποίο έχουν τα άνθη του και το έντονο κόκκινο χρώμα των φύλλων του το φθινόπωρο (Κανταρτζής, 1991).

Εικόνα 2.31: Κερατόστιγμα (πηγή: <http://www.vivaiozanelli.com/wp-content/uploads/2012/02/ceratostigma-will.jpg>).

2.3 Δέντρα

Στην υποενότητα αυτή, περιγράφονται τα δέντρα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν στο διακοσμητικό σχεδιασμό μιας βεράντας. Λόγω μεγέθους των δέντρων αυτών, προτείνονται σε μεγάλες βεράντες, ενώ είναι απαραίτητο η φύτευσή τους να γίνει σε μεγάλα φυτοδοχεία.

2.3.1 Δαμασκηλιά (*Prunus cerasifera*)

Η δαμασκηλιά είναι αγγειόσπερμο, δικότυλο και φυλλοβόλο δένδρο ύψους μέχρι 12 μέτρα. Ανήκει στο γένος προύνος και στην οικογένεια ροδιδών. Είναι ιθαγενές φυτό των χωρών του Βορείου ημισφαιρίου. Κατάγεται από τις περιοχές της Κασπίας θάλασσας. Τα φύλλα του φυτού είναι αντίθετα και ελλειψοειδή. Τα άνθη είναι άφθονα, λευκορόδινα με χαρακτηριστικό κόκκινο-βυσσινί χρώμα, τα οποία ανθίζουν τον Μάρτιο (εικόνα 2.32).

Εικόνα 2.32: Δαμασκηλιά (πηγή:

http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/fff/Blutpflaume_%28Prunus_cerasifera%29.jpg).

Είναι ανθεκτικό φυτό καθώς αντέχει στο κρύο και στα άγονα ασβεστώδη εδάφη. Με το σωστό κλάδεμα μπορεί να πάρει το επιθυμητό ύψος και είναι κατάλληλο για την διακόσμηση εξώστη ή βεράντας καθώς τα άνθη του δίνουν ωραίο άρωμα αλλά και χαλαρωτικούς χρωματισμούς (Πάτλης, 2009).

2.3.2 Ελιά (*Olea europaea*)

Η ελιά είναι αειθαλές και υπεραιώνιο δένδρο μετρίου ρυθμού ανάπτυξης, με σφαιρική μορφή κόμης και φθάνει σε ύψους 10-15 μέτρων. Ο κορμός είναι λείος μέχρι την ηλικία των 20 ετών και στακτο-πράσινος. Αργότερα γίνεται ανώμαλος, ρυτιδωμένος και αποκτά καφέ χρωματισμό. Στα πολύ μεγάλης ηλικίας δένδρα παρουσιάζονται συχνά φθορές στο εγκάρδιο ξύλο και σχηματίζονται διάφορα κοιλώματα.

Τα φύλλα είναι απλά, αντίθετα, λογχοειδή, δερματώδη. Είναι σκούρα πράσινα στην επάνω επιφάνεια και γκριζα ανοικτόχρωμα στην κάτω. Τα άνθη είναι λευκά, υποκίτρινα σε βοτρυώδεις ταξιανθίες οι οποίες βγαίνουν στην βλάστηση του προηγούμενου χρόνου και ανθίζουν την περίοδο Μάιο-Ιούνιο (εικόνα 2.33) (Πάτλης, 2009).

Εικόνα 2.33: Ελιά (πηγή:

http://www.frentzosflowers.gr/images/products/l_169710_1.jpg).

2.4 Αναρριχώμενα καλλωπιστικά

Στην υποενότητα αυτή, περιγράφονται τα αναρριχώμενα καλλωπιστικά που μπορούν να χρησιμοποιηθούν στη διακόσμηση του μπαλκονιού και της βεράντας.

2.4.1 Αγιόκλημα (*Lonicera caprifolium*)

Το αγιόκλημα αποτελεί έναν ξυλώδη αναρριχητικό θάμνο. Τα φύλλα του είναι απλά, αντικριστά, έχουν οβάλ, στενόμακρο σχήμα που μοιάζει με φτερό ή ψαροκόκαλο. Είναι ημι-αιθαλή και μπορούν να παραμείνουν στο θάμνο για όλη τη διάρκεια του χρόνου. Τα εξαιρετικά αρωματικά, διπλόχειλα άνθη του σχηματίζονται σε ζευγάρια, στις μασχάλες των νεαρών κλαδιών και παράγονται σε όλη τη διάρκεια του καλοκαιριού. Προτιμά τη μερική σκιά από τον πλήρη ήλιο και υγρό χώμα (εικόνα 2.34) (Κανταρτζής, 1999).

Εικόνα 2.34: Αγριόκλημα (πηγή: <http://www.valentine.gr>).

2.4.2 Βουκαμβίλια (*Bougainvillea glabra*)

Η βουκαμβίλια ή μπουκαμβίλια είναι ένα ημιαειθαλές αναρριχώμενο φυτό με χαρακτηριστικό της την απίστευτα μεγάλη χρωματιστή ανθοφορία (εικόνα 2.35).

Έχει εντυπωσιακά λεπτά λαμπερά φύλλα σε σχήμα καρδιάς με μωβ, κόκκινες, άσπρες, και πορτοκαλί αποχρώσεις. Η υφή τους είναι χάρτινη και με την πάροδο μερικών εβδομάδων πέφτουν και αντικαθίστανται με καινούργια. Ανθίζει από τα μέσα της άνοιξης έως και της αρχές του φθινοπώρου. Χρειάζεται ηλιόλουστα σημεία, αντέχει σε παραθαλάσσιες περιοχές αλλά θα πρέπει να προστατεύεται από τους ανέμους. Δεν αντέχει στον παγετό.

Εικόνα 2.35: Βουκαμβίλια (πηγή: <http://www.valentine.gr>).

2.4.3 Περικοκλάδα (*Calystegia sepium*)

Είναι πολυετές αναρριχητικό φυτό με φύλλα μεγάλα βελοειδή-καρδιοειδή, λίγο κυματιστά. Τα άνθη είναι λευκά, μονήρη με κοντούς ποδίσκους και φύονται στις μασχάλες των φύλλων. Η περίοδος ανθοφορίας της είναι η εποχή του καλοκαιριού, από τέλη Μαΐου μέχρι μέσα Σεπτεμβρίου. Το φυτό φτάνει σε ύψος τα 3μ. Απαιτεί ηλιοφάνεια και προστασία από τους ισχυρούς ανέμους (εικόνα 2.36) (Κανταρτζής, 1999).

Εικόνα 2.36: Περικοκλάδα (πηγή: <http://www.valentine.gr>).

2.4.4 Κληματίδα (*Clematis vitalba*)

Η κληματίδα είναι ποώδης πολυετής, φυλλοβόλο και αναρριχώμενο φυτό. Έχει πολύ γρήγορο ρυθμό ανάπτυξης. Έχει πολλούς, ευλύγιστους και περιστρεφόμενους βλαστούς οι οποίοι αναρριχώνται και με μισχοέλικες. Τα φύλλα είναι αντίθετα και σύνθετα και αποτελούνται από πέντε ωοειδή βραχύμισχα, ανοικτοπράσινα φυλλάρια. Τα άνθη σχηματίζουν όρθιες ταξιανθίες και είναι μικρά, ενώ ανθίζουν τον Ιούλιο-Αύγουστο (εικόνα 2.37). Είναι φυτό με μικρές απαιτήσεις καθώς προτιμά εδάφη εύφορα αλλά αναπτύσσεται καλά τόσο σε ηλιαζόμενες θέσεις όσο και στη σκιά, ενώ είναι πολύ ανθεκτικό στο κρύο (Πάτλης, 2009).

Εικόνα 2.37: Κληματίδα (πηγή: <http://ferrometall.blogspot.gr/2011/08/plant-of-day-august-29th-2011-clematis.html>).

2.4.5 Ρυγχόσπερμο (*Rhynchospermum jasminoides*)

Το ρυγχόσπερμο είναι ίσως το πιο όμορφο από τα αειθαλή αναρριχητικά φυτά. Κατάγεται από την Κίνα, αλλά έχει προσαρμοστεί πλήρως στις συνθήκες της χώρας μας. Έχει ξυλώδεις περιελισσόμενους βλαστούς, δερματώδη, πράσινα γυαλιστερά φύλλα, που δημιουργούν μια πυκνή βλάστηση, ενώ μπορεί να φτάσει μέχρι και τα 9 μέτρα σε ύψος. Τα άνθη του, σαν μικρά αστεράκια, εμφανίζονται σε μπουκετάκια Μάιο με Ιούνιο (εικόνα 2.38) (Κανταρτζής, 1999).

Είναι αρκετά σκληρό και ανθεκτικό φυτό, θέλει όμως αρκετά γόνιμα και υγρά εδάφη. Μπορεί να είναι ιδιαίτερα ανεκτικό στο κρύο, από την άλλη όμως έχει υπερβολικές απαιτήσεις. Γενικά, είναι ένα πολύ καθαρό φυτό, πολύ περισσότερο από το «άτσαλο» γιασεμί, δεν κάνει ξερά κλαδιά και δεν ρίχνει πολλά φύλλα, ενώ αναπτύσσεται πολύ καλά σε φυτοδοχεία και ζαρντινιέρες.

Εικόνα 2.38: Ρυγχόσπερμο (πηγή:

http://staff.aub.edu.lb/~weblhort/Plants/Climbers_Vines/Plants/Rhynchospermum_jasminoides.htm).

2.4.6 Μίμουλος (*Mimulus guttatus*)

Ο μίμουλος κατάγεται από την Χιλή. Το όνομα του φυτού προέρχεται από την ελληνική λέξη «μίμος». Ανήκει στα ετήσια φυτά και η ανάπτυξή του είναι στρογγυλή έως έρπουσα και όχι αναρριχώμενη. Έχει μεσαίο ύψος ή και χαμηλό και συνήθως φθάνει σε ύψος 20 έως 40 εκατοστών, ενώ τόσο είναι περίπου και το πλάτος του. Τα φύλλα του φυτού είναι στρογγυλά και οδοντωτά. Τα άνθη του μίμουλου είναι ζυγόμορφα και είναι σε αποχρώσεις του κόκκινου και του κίτρινου με ή χωρίς κηλίδες (εικόνα 2.39). Το φυτό ανθίζει τον Ιούνιο με Αύγουστο (Κανταρτζής, 1999).

Εικόνα 2.39: Μίμουλους (πηγή:
http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/7/7f/Mimulus_guttatus.Phyrmaceae.jpg).

2.4.7 Βιγόνια (*Bignonia ungui cati*)

Αειθαλές αυτοαναρριχώμενο φυτό, ταχείας ανάπτυξης με ύψος έως και 20-25 μέτρα. Τα άνθη της είναι μεγάλα, κίτρινου χρώματος που εμφανίζονται το Μάιο – Ιούνιο. Είναι ευαίσθητη στο κρύο ενώ οι εδαφικές απαιτήσεις δεν είναι μεγάλες. Μπορεί να καλλιεργηθεί σε φυτοδοχείο οι ζαρντινιέρες (εικόνα 2.40) (Κανταρτζής, 1999).

Εικόνα 2.40: Βιγκόνια (πηγή:
http://www.gardenland.gr/full_product.php?prod_id=212).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο

ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΑ ΕΙΔΗ

Εκτός από τα φυτά και τα δέντρα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την διακόσμηση της βεράντας και του μπαλκονιού, υπάρχουν και διακοσμητικά είδη. Τα κυριότερα από αυτά είναι τα έπιπλα, τα φυτοδοχεία, οι πέργκολες και τα κιόσκια, ο φωτισμός, το νερό και τα βότσαλα

3.1 Επιλογή επίπλων

Η επιλογή των κατάλληλων επίπλων για την διακόσμηση του μπαλκονιού ή γενικά ενός εξωτερικού χώρου δεν είναι εύκολη υπόθεση καθώς εξαρτάται από πολλούς παράγοντες με πρώτο από όλα το ύψος που έχει επιλεγεί σύμφωνα με τις επιθυμίες και τις οικονομικές δυνατότητες του ιδιοκτήτη. Αναφέραμε σε προηγούμενο κεφάλαιο πως το υλικό των επίπλων ποικίλει και μπορεί να είναι είτε το ξύλο, είτε το μέταλλο ακόμη και πλαστικό, με τα δυο τελευταία να παραπέμπουν σε ένα πιο μοντέρνο στυλ. Ένα από τα πιο όμορφα στοιχεία στη διακόσμηση του εξωτερικού χώρου είναι ο συνδυασμός των φυσικών υλικών. Το ξύλο, η ψάθα, το κεραμικό και το μάρμαρο δημιουργούν υπέροχες συνθέσεις και δυνατότητες άπειρων συνδυασμών (<http://www.texnotropieskaidiakosmisi.com>).

Επιπλέον, εκτός από το υλικό, μεγάλο ρόλο παίζουν οι γραμμές στις οποίες έχουν σχεδιαστεί τα έπιπλα, αν είναι για παράδειγμα καμπυλωτές (εικόνα 3.1) ή ευθείες με αυστηρά κοψίματα (εικόνα 3.2). Τέλος, το χρώμα των επίπλων έχει και αυτό την σπουδαιότητά του καθώς καθορίζει την γκάμα των χρωμάτων που θα έχουν τα υπόλοιπα διακοσμητικά στοιχεία που θα χρησιμοποιηθούν ώστε να εναρμονίζονται όλα μαζί στο χώρο.

Εικόνα 3.1: Στρογγυλό μεταλλικό τραπέζι σε μαύρο χρώμα με καρέκλες με καμπύλες (πηγή: <http://www.homeguide.gr/9-protaseis-diakosmisis-mikrou-balkoniou/>).

Εικόνα 3.2: Έπιπλα ξύλινα σε μαύρο χρώμα με αυστηρές γραμμές και γωνίες (πηγή: <http://www.homeguide.gr/9-protaseis-diakosmisis-mikrou-balkoniou/>).

Ένας δεσμευτικός παράγοντας όσον αφορά την επιλογή επίπλων είναι η έκταση του μπαλκονιού ή του εξώστη, χωρίς αυτό να σημαίνει πως ένα μικρό μπαλκόνι δεν μπορεί να είναι κομψό και λειτουργικό ταυτόχρονα. Για το λόγο αυτό υπάρχουν

εναλλακτικές προτάσεις όπως για παράδειγμα τα πτυσσόμενα έπιπλα (εικόνα 3.3) ή καθίσματα τα οποία τους χειμερινούς μήνες μπορούν να μεταφερθούν σε κάποιον εσωτερικό χώρο.

Εικόνα 3.2: Πτυσσόμενο τραπεζάκι για την εξοικονόμηση χώρου (πηγή: <http://www.homeguide.gr/9-protaseis-diakosmisis-mikrou-balkoniou/>).

Εάν η έκταση του χώρου το επιτρέπει τότε μπορεί η βεράντα ή το μπαλκόνι να διαιρεθεί σε τμήματα μέσω των επίπλων. Τα έπιπλα μπορούν να αποτελέσουν τα νοητά όρια μεταξύ μιας τραπεζαρίας και ενός καθιστικού (εικόνα 3.3).

Εικόνα 3.3: Διαχωρισμός βεράντας σε καθιστικό και τραπεζαρία με την κατάλληλη επιλογή επίπλων (πηγή: <http://www.homeguide.gr>).

3.2 Επιλογή φυτοδοχείων

Το επόμενο σε σημαντικότητα στοιχείο στη διακόσμηση του μπαλκονιού ή της βεράντας είναι η επιλογή των φυτοδοχείων που θα χρησιμοποιηθούν για την φύτευση των φυτών. Αναφέραμε σε προηγούμενο κεφάλαιο τα πιο διαδεδομένα φυτά για την διακόσμηση του μπαλκονιού με χαρακτηριστικό τον συνδυασμό καλλωπιστικών και αρωματικών φυτών/βοτάνων. Ακριβώς όπως και με τα έπιπλα η επιλογή των φυτοδοχείων απαιτεί ιδιαίτερη σκέψη καθώς παίζει σημαντικό ρόλο το χρώμα, το υλικό καθώς και το σχήμα. Οι φυτοδοχεία που θα επιλεγούν πρέπει να εναρμονίζονται με το ύφος που έχει επιλέξει ο ιδιοκτήτης και τα ήδη επιλεγμένα έπιπλα στο χώρο.

Υπάρχουν πολλές προτάσεις οι οποίες εξυπηρετούν ταυτόχρονα την καλή αισθητική και λειτουργικότητα του χώρου. Για παράδειγμα, εάν το ύφος της διακόσμησης τείνει να είναι αισιόδοξο και χαρούμενο προτείνεται να χρησιμοποιούνται πολύχρωμες φυτοδοχεία σε διάφορα σχήματα και σε διάφορα μεγέθη (εικόνα 3.4).

Εικόνα 3.4: Φυτοδοχεία πηλινες σε διάφορα χρώματα, σχήματα και μεγέθη (πηγή: <http://www.texnotropieskaidiakosmisi.com>).

Εάν οι διαστάσεις του μπαλκονιού δεν επιτρέπουν την χρήση επιδαπέδιων φυτοδοχείων τότε μπορεί να χρησιμοποιηθούν φυτοδοχεία επιτοίχιες (εικόνα 3.5α),

φυτοδοχεία που προσαρμόζονται στα κάγκελα του μπαλκονιού ή της βεράντας (εικόνα 3.5β) αλλά και κρεμαστές φυτοδοχεία (εικόνα 3.5γ). Με τον τρόπο αυτό εξοικονομείται χώρος χωρίς να δεσμεύεται ο ιδιοκτήτης στον αριθμό των φυτών που θέλει να φυτέψει. Οι φυτοδοχεία αυτές είναι συνήθως πλαστικές ή πήλινες αλλά τα σχήματα και τα χρώματα ποικίλλουν ανάλογα με τα θέλω του κάθε ιδιοκτήτη.

Εικόνα 3.5: Α) Επιτοίχιες φυτοδοχεία, Β) Φυτοδοχεία προσαρμοζόμενες στα κάγκελα του μπαλκονιού και Γ) Κρεμαστές φυτοδοχεία για την καλύτερη εξοικονόμηση χώρου (πηγή: <http://www.texnotropieskaidiakosmisi.com>).

3.3 Πέργκολες-Κιόσκια

Ακόμη ένα χαρακτηριστικό με ιδιαίτερο ενδιαφέρον στη διακόσμηση του μπαλκονιού ή της βεράντας είναι η σκίαση του χώρου. Συνήθως στα μπαλκόνια χρησιμοποιούνται οι τέντες ωστόσο υπάρχουν κι άλλοι τρόποι για την σκίαση του χώρου όπως είναι οι πέργκολες και τα κιόσκια κατασκευασμένα είτε από ξύλο είτε από μέταλλο σε συνδυασμό με κάποιο ανθεκτικό προς τον άνεμο πανί. Η σκίαση είναι αναγκαία στις περισσότερες των περιπτώσεων όχι μόνο για τους ιδιοκτήτες αλλά και για τα φυτά τα οποία θα φυτευθούν στο χώρο. Υπάρχουν πολλά φυτά τα οποία ναι μεν χρειάζονται ηλιοφάνεια για την ανάπτυξή τους και την άνθιση αλλά όχι την άμεση επαφή με τον ήλιο. Επιπλέον αποτελεί την τρόπο υποστήριξης αναρριχώμενων φυτών (<http://www.texnotropieskaidiakosmisi.com>).

Εάν το επιτρέπουν οι διαστάσεις του εξωτερικού χώρου τότε μπορούν να χρησιμοποιηθούν ψηλές ξύλινες κατασκευές σε διάφορα χρώματα και σχέδια ανάλογα με τις απαιτήσεις του ιδιοκτήτη (εικόνα 3.6).

Εικόνα 3.6: Ξύλινη πέργκολα σε βεράντα με διακόσμηση αναρριχώμενων φυτών που θα προσφέρουν σκίαση στον χώρο (πηγή: <http://www.texnotropieskaidiakosmisi.com>).

Από την άλλη μεριά σε έναν μικρότερο χώρο θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν κατασκευές από μέταλλο όχι τόσο πομπώδεις όσο είναι οι ξύλινες με διάφορα υφάσματα για την σκίαση του χώρου όπως φαίνεται στην εικόνα 3.7.

Εικόνα 3.7: Κιόσκι κατασκευασμένο από σίδηρο σε συνδυασμό με ύφασμα για την σκίαση του χώρου (πηγή: <http://www.texnotropieskaidiakosmisi.com>).

3.4 Νερό-Πέτρες-Βότσαλα

Στοιχεία όπως είναι το τρεχούμενο νερό, οι πέτρες και τα βότσαλα έχουν κερδίσει σημαντικά το έδαφος στην διακόσμηση των εξωτερικών χώρων όπως τα μπαλκόνια και οι βεράντες τα τελευταία χρόνια. Ένα μικρό σιντριβάνι προσδίδει ηρεμία και χαλάρωση στον ιδιοκτήτη καθώς επίσης και ευεξία. Ο συνδυασμός βότσαλων και νερού με τα κατάλληλα φυτά στο χώρο όπως είναι μερικά φοινικοειδή και κάποια πλατύφυλλα δημιουργεί εντυπωσιακές αντιθέσεις στο χώρο και ταξιδεύει τον ιδιοκτήτη σε πιο φυσικά τοπία (εικόνα 3.8).

Εικόνα 3.8: Μπαλκόνι σε πολυκατοικία με συνδυασμό των στοιχείων του νερού, του ξύλου και των βότσαλων. Δημιουργούνται αντιθέσεις οι οποίες όμως εντείνουν το αίσθημα χαλάρωσης (πηγή: <http://www.texnotropieskaidiakosmisi.com>).

3.5 Φωτισμός

Ο φωτισμός του προσωπικού χώρου έχει επίσης μεγάλη σημασία καθώς αναδεικνύει τις λεπτομέρειες στη διακόσμηση, “γλυκαίνει” τα χρώματα και δημιουργεί μια ατμόσφαιρα ζεστασιάς στον χώρο προτρέποντας τον ιδιοκτήτη να τον απολαύσει ακόμη περισσότερο. Υπάρχουν διάφοροι τρόποι φωτισμού ενός μπαλκονιού και μιας βεράντας αλλά ο πιο οικονομικός και πιο διαδεδομένος σήμερα είναι τα ηλιακά φωτιστικά. Είναι φωτιστικά που συσσωρεύουν την ηλιακή ακτινοβολία την ημέρα και την χρησιμοποιούν για την ενέργεια που χρειάζεται το φωτιστικό ώστε να φωτίζει τη νύχτα. Τα ηλιακά φωτιστικά κυκλοφορούν σε μεγάλη ποικιλία (επιδαπέδια, επιτοίχια) και σε μεγάλο αριθμό σχημάτων και χρωμάτων. Αυτά όμως που προτιμώνται σε τέτοιου είδους διακοσμήσεις είναι αυτά που τοποθετούνται στις φυτοδοχεία στο χόμα και τη νύχτα φωτίζουν τα λουλούδια από κάτω προκαλώντας μια πανδαισία χρωμάτων (εικόνα 3.9) (Κανταρτζής, 1995).

Εικόνα 3.9: Ηλιακά φωτιστικά σε διάφορα χρώματα και σχέδια ειδικά για την διακόσμηση των φυτοδοχείων σε μπαλκόνια και βεράντες (πηγή: <http://www.antemisaris.gr/product.aspx?iid=14824>).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗΣ ΜΠΑΛΚΟΝΙΟΥ Ή ΒΕΡΑΝΤΑΣ

4.1 Γενικά

Το μπαλκόνι ή η βεράντα του σπιτιού είναι ένας χώρος τον οποίο θα έπρεπε να τον αντιμετωπίζουμε σαν ένα από τα δωμάτια του σπιτιού και όχι σαν κάποιο αποθηκευτικό χώρο. Όταν η θερμοκρασία ανεβαίνει και ο ήλιος κάνει την παρουσία του όλο και περισσότερο τότε και η διάθεση μας αλλάζει και θέλουμε να είμαστε όλο και πιο πολύ σε κάποιο εξωτερικό χώρο. Η πρόκληση είναι να μετατραπεί το μπαλκόνι σε ένα χώρο ευχάριστο και φιλόξενο ώστε να θέλουμε να είμαστε όλο και περισσότερες ώρες σε αυτό.

Έχουμε ήδη αναφέρει πως το μέγεθος του μπαλκονιού ή το πόσο καλή και μοντέρνα είναι η κατασκευή του δεν έχει τόση σημασία όση η φαντασία και η όρεξη που έχει ο κάθε ιδιοκτήτης για μια όμορφη εξωτερική διακόσμηση. Ακόμη και το πιο μικρό μπαλκόνι μπορεί να μετατραπεί σε χώρο χαλάρωσης. Στη συνέχεια του κεφαλαίου παραθέτουμε εικόνες και κατά συνέπεια έξυπνες και οικονομικές ιδέες για την διακόσμηση διαφόρων μεγεθών μπαλκονιών ή βεραντών (<http://www.texnotropieskaidiakosmisi.com>).

4.2 Προτάσεις για μικρά μπαλκόνια

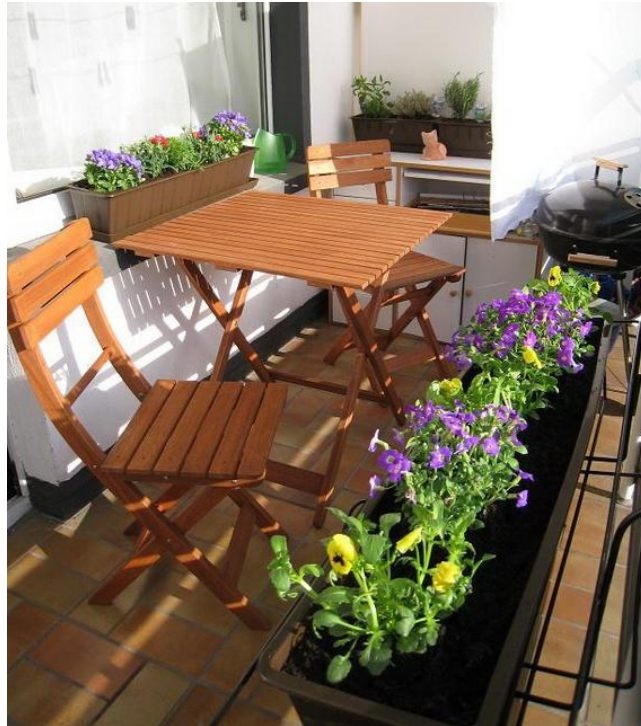
Στην περίπτωση αυτή θα ήταν προτιμότερο να χρησιμοποιηθούν στην διακόσμηση πτυσσόμενα τραπέζια και καρέκλες, επιτοίχιες και κρεμαστές φυτοδοχεία καθώς και αναρριχώμενα φυτά για την καλύτερη εξοικονόμηση χώρου.

***Εικόνα 4.1:** Ένα μικρό πτυσσόμενο τραπέζι με δυο καρέκλες από μεταλλικό υλικό σε συνδυασμό με φυτοδοχεία επιδαπέδιες αλλά και κρεμαστές, προσαρμοσμένες στα κάγκελα του μπαλκονιού διακοσμούν άψογα ένα μικρό μπαλκόνι προσδίδοντας ένα εποχικό ύφος (πηγή: <http://www.texnotropieskaidiakosmisi.com>).*

Όπως έχουμε ήδη αναφέρει ο καλύτερος συνδυασμός φυτικού υλικού είναι αυτός των καλλωπιστικών ανθοφόρων που προσδίδουν ομορφιά και χρώμα στο μπαλκόνι με αρωματικά φυτά και βότανα που προσδίδουν άρωμα και είναι ιδανικά για την μαγειρική. Στην εικόνα που ακολουθεί (εικόνα 4.2) δίνεται μια πρόταση ενός τέτοιου συνδυασμού με επιλογή υλικού για τα έπιπλα το ξύλο δημιουργώντας μια

εξοχική διάθεση στο χώρο. Για την φύτευση των λουλουδιών χρησιμοποιούνται ζαρντινιέρες για άνεση και ευκολία.

Εικόνα 4.2: Συνδυασμός καλλωπιστικών φυτών και αρωματικών φυτών και βοτάνων. Χρησιμοποιούνται ζαρντινιέρες για καλύτερη εξοικονόμηση χώρου. Η απλότητα και η επιλογή του ξύλου δίνουν ένα εξοχικό ύφος στη διακόσμηση(πηγή: <http://www.texnotropieskaidiakosmisi.com>).

Εικόνα 4.3: Χρήση καναπέ για μεγαλύτερη άνεση και χαλάρωση με πολλά αρωματικά φυτά. Μια εναλλακτική πρόταση για ένα μικρό μπαλκόνι (πηγή: <http://www.texnotropieskaidiakosmisi.com>).

4.3 Προτάσεις για μεγάλα μπαλκόνια

Είναι φυσικό πως σε έναν μεγαλύτερο χώρο έχεις περισσότερες επιλογές και περισσότερες εναλλακτικές ώστε να τολμήσεις σε συνδυασμούς κυρίως υλικών αλλά και χρωμάτων. Σε αυτές τις περιπτώσεις δίνεται και η δυνατότητα να γίνει διαχωρισμός του μπαλκονιού σε καθιστικό και τραπεζαρία χρησιμοποιώντας ως διαχωριστικά φυτά ή και τα ίδια τα έπιπλα. Ένα τέτοιο παράδειγμα αποτελεί η εικόνα 4.4 στην οποία όμως επικρατεί η συμμετρία και η απλότητα στη γραμμή και το χρώμα κάτι που δίνει ένα αίσθημα ισορροπίας στο χώρο.

Εικόνα 4.4: Χρήση των επίπλων με τέτοιο τρόπο ώστε να διαιρείται ο χώρος σε δύο τμήματα, το καθιστικό και την τραπεζαρία. Η επιλογή των γραμμών στα έπιπλα και των χρωμάτων γενικότερα προσδίδει στο χώρο ένα μινιμαλιστικό ύφος (πηγή: <http://www.texnotropieskaidiakosmisi.com>).

Μια ακόμη πρόταση με ίσως πιο ρομαντική διάθεση δίνεται στην εικόνα 4.5. Κυριαρχεί στα διακοσμητικά είδη και στα έπιπλα το λευκό χρώμα δημιουργώντας

αντίθεση με τα έντονα χρώματα των τοίχων του μπαλκονιού. Για εξοικονόμηση περισσότερου χώρου αλλά και για επένδυση του τοίχου χρησιμοποιείται κατασκευή ως υποστήριξη για την ανάπτυξη αναρριχητικών φυτών (<http://www.texnotropieskaidiakosmisi.com>).

Εικόνα 4.5: Διακόσμηση μπαλκονιού σε ρομαντικό ύφος με την επιλογή έντονων χρωμάτων στους τοίχους και λευκών επίπλων από ξύλο. Η επιλογή λουλουδιών σε παστέλ χρώματα και η χρήση αρωματικών βοτάνων συνθέτουν ένα τοπίο βγαλμένο από μια άλλη εποχή (πηγή: <http://www.texnotropieskaidiakosmisi.com>).

Οι επιλογές για την διακόσμηση ενός μπαλκονιού είναι πλέον πάρα πολλές με μεγάλη ποικιλία σε είδη, σχήματα, χρώματα και υφές. Το βασικό χαρακτηριστικό στη διακόσμηση είναι να κρατηθεί μια σταθερά από την οποία θα ξεκινήσει ολόκληρη η σχεδίαση. Στην παραπάνω εικόνα (εικόνα 4.5) επιλέχθηκε το λευκό χρώμα στα έπιπλα με την προϋπόθεση των έντονων χρωμάτων στους τοίχους. Η ίδια τακτική ακολουθήθηκε και για τα υπόλοιπα διακοσμητικά είδη. Στην εικόνα που ακολουθεί (εικόνα 4.6) το χρώμα που έχει επιλεγεί για τους τοίχους είναι ουδέτερο δίνοντας την δυνατότητα στον διακοσμητή να “παίζει” με τα χρώματα όσον αφορά την επιλογή των διακοσμητικών στοιχείων. Βέβαια η τακτική αυτή δεν αποκλείει το γεγονός του συνδυασμού τόσο διαφόρων χρωμάτων στους τοίχους όσο και στα διακοσμητικά

στοιχεία, όμως αυτό είναι κάτι που αφορά κυρίως τους πιο τολμηρούς, καθώς τα πολλά χρώματα και υλικά αν δεν συνδυαστούν σωστά συνήθως δημιουργούν μια ανησυχία στο χώρο και τα αποτελέσματα είναι ακριβώς τα αντίθετα της ηρεμίας και της χαλάρωσης (<http://www.texnotropieskaidiakosmisi.com>).

Εικόνα 4.6: Διακόσμηση μπαλκονιού με σταθερά το ουδέτερο χρώμα του τοίχου και έμφαση στα χρώματα των διακοσμητικών στοιχείων. Η επιλογή του ξύλου για τα έπιπλα αλλά και τις φυτοδοχεία δίνει έναν κλασσικό τόνο στο χώρο. (πηγή: <http://www.texnotropieskaidiakosmisi.com>).

Ένας ακόμη τρόπος διακόσμησης ενός μπαλκονιού μεγάλου μεγέθους είναι να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση στο φυτικό υλικό που φυτεύεται και λιγότερη στα έπιπλα. Στην εικόνα που ακολουθεί (εικόνα 4.7) φαίνεται ακριβώς αυτό το παράδειγμα. Η επιλογή των επίπλων έχει περιοριστεί σε ένα ξύλινο τραπέζι με καρέκλες και όλος ο υπόλοιπος χώρος έχει διακοσμηθεί με φυτά διαφόρων κατηγοριών. Ζαρντινιέρες εξωτερικά του μπαλκονιού με χρυσάνθεμα και βασιλικό, διαφόρων ειδών ανθόφυτα σε φυτοδοχεία δαπέδου σε ποικίλα χρώματα και σχήματα με επικρατέστερο το πράσινο χρώμα και τέλος κατασκευές για την ανάπτυξη αναρριχητικών φυτών με σκοπό την διακόσμηση του τοίχου. Στην πρόταση αυτή διακρίνεται επίσης και ο συνδυασμός φύτευσης καλλωπιστικών με αρωματικά βότανα για την ενίσχυση της αισθητικής του χώρου αλλά και της χρησιμότητας των φυτών.

Εικόνα 4.7: Διακόσμηση μπαλκονιού με έμφαση στο φυτικό υλικό. Περιλαμβάνει ανθόφυτα, αναρριχητικά φυτά, αρωματικά φυτά και βότανα (πηγή: <http://www.praktiker.gr/Tips-And-Ideas/master-kipouros>).

4.4 Προτάσεις για βεράντες

Η βεράντα αποτελεί έναν ακόμη μεγαλύτερο καμβά για τις διακοσμητικές ανησυχίες του κάθε ιδιοκτήτη. Οι επιλογές είναι ίδιες με όσα αναφέρθηκαν παραπάνω όμως σε αυτή την περίπτωση οι εναλλακτικές είναι πολύ περισσότερες εξαρτώμενες βέβαια από την οικονομική δυνατότητα και τις επιθυμίες του ιδιοκτήτη. Ο χώρος μιας βεράντας δεν πρέπει να μένει ανεκμετάλλευτος αλλά μπορεί να διακοσμηθεί με μεγάλη ποικιλία φυτών, επίπλων και λοιπών διακοσμητικών στοιχείων. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει πως επειδή η βεράντα έχει μεγάλο χώρο πρέπει και να υπερφορτωθεί καθώς έτσι χάνεται η αισθητική και η λειτουργικότητα του χώρου. Βάζοντας χρώμα στην βεράντα και πολλά όμορφα φυτά μπορεί να μετατραπεί σε μια μικρή ουτοπία η οποία θα σας φέρει πιο κοντά στη φύση μακριά από την φασαρία της πόλης και θα σας γαληνέψει (<http://www.texnotropieskaidiakosmisi.com>).

Εικόνα 4.8: Διακόσμηση βεράντας με έμφαση στο παιχνίδισμα των χρωμάτων των επίπλων και των διακοσμητικών στοιχείων. Τα έπιπλα είναι κατασκευασμένα από ξύλο και μπαμπού ενώ έχουν επιλεγθεί γνάλινα βάζα και μεταλλικές φυτοδοχεία για την διατήρηση και ανάπτυξη των φυτών αντίστοιχα. Ο καναπές είναι τύπου κούνιας ενισχύοντας την παιχνιδιάρικη και ρομαντική διάθεση του ιδιοκτήτη (πηγή: <http://www.homeguide.gr>).

Εικόνα 4.9: Επιλογή χρωμάτων και φυτών σε εξοχικό ύφος με συνδυασμό του μεταλλικού με το ξύλινο στοιχείο στα έπιπλα. Έχει χρησιμοποιηθεί κρεμαστή γλάστρα για την ενίσχυση της αισθητικής του χώρου (πηγή: <http://www.homeguide.gr>).

Εικόνα 4.10: Διακόσμηση του χώρου σε μινιμαλιστικό ύφος. Έχει επιλεγεί το λευκό ως κυρίαρχο χρώμα με ενσωματωμένες διαβαθμίσεις του πράσινου χρώματος στα διακοσμητικά είδη και το φυτικό υλικό. Το ύφος αυτό προσδίδει ισορροπία και ηρεμία στο χώρο (πηγή: <http://www.homeguide.gr>).

Εικόνα 4.11: Διακόσμηση βεράντας με ρομαντική διάθεση. Γίνεται συνδυασμός του μεταλλικού στοιχείου με το στοιχείο του ξύλου και χρησιμοποιούνται ανθόφυτα σε απαλούς αλλά και έντονους χρωματισμούς δίνοντας χρώμα στον χώρο (πηγή: <http://www.homeguide.gr>).

Εικόνα 4.12: Μοντέρνο ύφος με έπιπλα σε απλές γραμμές και πέτρινο χρώμα. Έχει δοθεί ιδιαίτερη έμφαση στο φυτικό υλικό το οποίο έχει περιοριστεί σε αρωματικά φυτά. Το ύφος αυτό αν και μοντέρνο προσδίδει στο χώρο μια αίσθηση αυστηρότητας αλλά και ισορροπίας καθώς όλα τα υλικά τελικά εναρμονίζονται μεταξύ τους (πηγή: <http://www.texnotropieskaidiakosmisi.com>).

Εικόνα 4.13: Βεράντα με πέργκολα για την ανάπτυξη αναρριχητικού φυτού -70- και την σκίαση του χώρου (πηγή: <http://www.texnotropieskaidiakosmisi.com>).

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η διακόσμηση εξωτερικών χώρων, όπως είναι το μπαλκόνι του σπιτιού μας ή βεράντα αποτελεί έναν πολύπλοκο αλλά συνάμα πολύ καλά ανεπτυγμένο κλάδο. Οι βασικές αρχές που πρέπει να ακολουθηθούν για την σχεδίαση του χώρου είναι ίδιες με αυτές της αρχιτεκτονικής τοπίου απλά θα μπορούσαμε να πούμε σε πιο περιορισμένη κλίμακα. Το μπαλκόνι αποτελεί έναν προσωπικό χώρο και πρέπει να θεωρείται προέκταση του σπιτιού μας, ως ένας χώρος χαλάρωσης και ηρεμίας. Ανεξάρτητα από το μέγεθός του, κάθε μπαλκόνι έχει τη δυνατότητα με τις κατάλληλες διακοσμητικές επεμβάσεις να μεταμορφωθεί σε ένα ευχάριστο, λειτουργικό και γεμάτο χρώματα χώρο σε συμφωνία πάντοτε με τις επιθυμίες του κάθε ιδιοκτήτη.

Τα υλικά που μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε για την διακόσμηση του μπαλκονιού χαρακτηρίζονται από μεγάλη ποικιλία χρωμάτων, υφών και σχημάτων. Ενώ η ποικιλία των καλλωπιστικών φυτών όπως είναι η πασχαλιά, ο Ιβίσκος, οι πετούνιες, οι βιολέτες, ο φίκος, οι ζίνιες και πολλά άλλα που έχουν αναφερθεί παραπάνω, θα χαρίσουν στο μπαλκόνι μας μια αίσθηση φρεσκάδας και άψογης αισθητικής αλλά και θα αποτελέσουν την διέξοδό μας προς την φύση, κάτι που έχουμε μεγάλη ανάγκη διαμένοντας στα διαμερίσματα της πόλης.

Ο σωστός συνδυασμός των υλικών (φυτά ή αντικείμενα διακοσμητικά) που θα διακοσμήσουν το μπαλκόνι ή τη βεράντα μας είναι αυτός που έχει τη μεγαλύτερη σημασία ώστε να επιτύχουμε το καλύτερο αποτέλεσμα. Η πρώτη επιλογή που πρέπει να γίνει είναι το ύφος που θα ακολουθήσουμε αν δηλαδή το μπαλκόνι μας θέλουμε να έχει ρομαντική διάθεση ή να έχει μυστηριώδες ύφος ή να είναι μοντέρνο ή εποχιακό και πολλά άλλα. Αν παρθεί αυτή η απόφαση τότε θα αποτελέσει και τον άξονα πάνω στον οποίο θα γίνει η επιλογή τόσο του φυτικού υλικού όσο των υπολοίπων διακοσμητικών αντικειμένων.

Από τις διάφορες προτάσεις που παραθέσαμε στο τέταρτο κεφάλαιο μπορούμε να συμπεράνουμε πως ο πιο ασφαλής τρόπος για να επιτύχουμε ένα καλό αποτέλεσμα

είναι να μένουμε στις γραμμές που ορίζει το ύφος το οποίο έχουμε επιλέξει αλλά και να μην υπερφορτώνουμε το χώρο με έπιπλα και πολλά και διαφορετικά χρώματα. Σκοπός είναι η αρμονία των χρωμάτων και των γραμμών ώστε να υπάρχει ισορροπία στο χώρο και κατά συνέπεια η ηρεμία και η χαλάρωση του ιδιοκτήτη.

Ένα ακόμη σημαντικό χαρακτηριστικό της διακόσμησης των μπαλκονιών που αξίζει να σημειωθεί είναι η προσθήκη των αρωματικών φυτών και βοτάνων στις προτάσεις φύτευσης φυτών στις φυτοδοχεία. Η ενέργεια αυτή δεν είναι πολύ διαδεδομένη και έχει αρχίσει τα τελευταία μόλις χρόνια να κερδίζει έδαφος. Πιστεύω πως είναι μια πρόταση άκρως λειτουργική και οικονομική καθώς τα περισσότερα από αυτά χρησιμοποιούνται στην μαγειρική αλλά και ως αφεψήματα για θεραπευτικούς λόγους.

Η διακόσμηση των εξωτερικών χώρων αποτελεί μια δημιουργική ασχολία αφού υπάρχουν χιλιάδες είδη που μπορούν να συνδυαστούν μεταξύ τους και να δώσουν το επιθυμητό αποτέλεσμα. Επιπλέον, η διακόσμηση και τελικά η λειτουργικότητα ενός μπαλκονιού έχει ως αποτέλεσμα την δημιουργία ευχάριστων συναισθημάτων και βοηθάει πολύ στην ψυχολογία του ανθρώπου. Ακόμη και η παραμικρή αλλαγή στη διακόσμηση με την προσθήκη ενός καινούριου αντικειμένου μπορεί να αλλάξει την ψυχολογία προς το καλύτερο.

Συμπερασματικά μπορούμε να πούμε πως η διακόσμηση ενός χώρου δεν είναι καθόλου εύκολο πράγμα, χρειάζεται υπομονή και συνεχή έρευνα για το καλύτερο και το οικονομικότερο αλλά δεν παύει είναι ευχάριστο και σίγουρα το αποτέλεσμα αξίζει τον κόπο.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. **Brookes, J., 1994a.** «*Αρχιτεκτονική και Σχεδιασμός Κήπων*». Τόμος 1^{ος}. Εκδόσεις Μάλλιαρης-Παιδεία. Αθήνα.
2. **Brookes, J., 1994b.** «*Αρχιτεκτονική και Σχεδιασμός Κήπων*». Τόμος 2^{ος}. Εκδόσεις Μάλλιαρης-Παιδεία. Αθήνα.
3. **Κανταρτζής, Ν., 1991.** «*Ετήσια Φυτά Καλοκαιριού για την Αρχιτεκτονική και Αρχιτεκτονική του Τοπίου*». Εκδόσεις Σταμούλης. Αθήνα.
4. **Κανταρτζής, Ν., 1991.** «*Ετήσια Φυτά Άνοιξης για την Αρχιτεκτονική και Αρχιτεκτονική του Τοπίου*». Εκδόσεις Σταμούλη. Αθήνα.
5. **Κανταρτζής, Ν., 1995.** «*Φωτισμός Κήπων*». Εκδόσεις Κανταρτζή. Θεσσαλονίκη.
6. **Κανταρτζής, Ν., 1999.** «*Αναρριχώμενα Καλλωπιστικά Φυτά Για την Αρχιτεκτονική & Αρχιτεκτονική του τοπίου*». Εκδόσεις Κανταρτζή. Θεσσαλονίκη.
7. **Πάτλης, Γ., 2009.** «*Κήπος και φυτά*». Εκδόσεις Σταμούλη. Αθήνα.
8. **Σκρουμπής, Β., 1998.** «*Αρωματικά, Φαρμακευτικά και Μελισσοτροφικά Φυτά της Ελλάδας*». Εκδόσεις ΑγροΤύπος. Αθήνα.
9. **Τσαλικίδης, Α.Γ., 2008.** «*Αρχιτεκτονική τοπίου: εισαγωγή στη θεωρία και την εφαρμογή*». Εκδόσεις Επίκεντρο. Αθήνα.

❖ *Διαδίκτυο-Κείμενα*

1. Διακόσμηση μπαλκονιού, διαθέσιμο στο <http://www.texnotropieskaidiakosmisi.com>, ανακτήθηκε στις 3/11/2012.
2. 20 προτάσεις διακόσμησης βεράντας, διαθέσιμο στο <http://www.texnotropieskaidiakosmisi.com>, ανακτήθηκε στις 3/11/2012.
3. 50 όμορφες ιδέες με πέργκολες για το σπίτι σας, διαθέσιμο στο <http://www.texnotropieskaidiakosmisi.com>, ανακτήθηκε στις 4/11/2012.

4. 9 προτάσεις για διακόσμηση μικρού μπαλκονιού, διαθέσιμο στο <http://www.texnotropieskaidiakosmisi.com>, ανακτήθηκε στις 4/11/2012.
5. 10 όμορφες ιδέες για έναν κήπο με βότανα, διαθέσιμο στο <http://www.texnotropieskaidiakosmisi.com>, ανακτήθηκε στις 4/11/2012.

❖ *Διαδίκτυο - φωτογραφικό υλικό*

1. <http://www.texnotropieskaidiakosmisi.com>)
2. www.Valentine.gr
3. <http://www.anthopoleia.com>
4. <http://www.gardenguide.gr>
5. <http://www.iliapress.gr>
6. <http://eirinitheo.blogspot.gr>
7. <http://fytognoseis.blogspot.gr>
8. <http://www.homeguide.gr/9-protaseis-diakosmisis-mikrou-balkoniou/>
9. <http://www.homeguide.gr>
10. <http://www.antemisaris.gr/product.aspx?iid=14824>
11. <http://www.praktiker.gr/Tips-And-Ideas/master-kipouros>